

TABLA ALFABETICA ANALITICA

A MATERIILOR CUPRINSE IN

DREPTUL

PE ANUL 1930

Jurisprudența Română

8

Abrogarea legilor.

(*Abrogarea tacită. — Lege posterioară.*) — Abrogarea tacită a unei legi, se înfăptuiește pe prezumțiunea, că legiuitorul când printr-o lege nouă edictează dispozițiuni contrare unei legi deja existente, în lege ca pe aceasta să o abroge; or această prezumție dispăre și nu se mai poate susține că legea mai nouă apărută în Monitorul Oficial a abrogat pe cea apărută înaintea ei, dacă se constată că Corpurile legiuitoare au votat mai întâi legea care este apărută în urmă în Monitorul oficial și apoi au votat legea care a fost mai înainte publicată. *C. Buc.* . . . 4,24

Absolvire.

(*Parte civilă. — Instanță penală. — Despăgubiri.*) — Instanța penală penală este obligată, chiar în caz de absolvire, să se pronunțe și asupra cererii de despăgubiri civile a părții vătămate. *Cas. II.* 17,128

Accesiune.

(*Constructor pe loc străin. — Proprietarul solului.*) — Acțiunea în îndemnizare pe care legea prin art. 494 c. civ. o acordă constructorului, în contra proprietarului solului care a păstrat pentru sine clădirea, nu poate fi îndreptată de cât numai împotriva proprietarului care a evins pe constructor iar nu și în contra noului achizitor care a dobândit imobilul posterior revendicării definitiv tranșate, deoarece o asemenea îndemnizare este o obligațiune personală, iar nu o sarcină a imobilului vândut. *Cas. I.* 29,215.

Acte de procedură.

(*Dovezi și procese-verbale încheiate de portărei. — Forță probată.*) — Dovezile și procesele-verbale de îndeplinirea procedurii, făcute de agentul portăreiilor cu paza tuturor formalităților cerute de lege, având caracterul unor acte autentice, nu pot fi combătute prin proba contrarie și instanțele judecătorești nu le pot desființa pe cale de simple deducții ori prezumțiuni. *Cas. s. II.* . . . 2,20

Acte sub semnătură privată.

(*Convenție sinalagmatică. — Dublu exemplar.*) — Regula din art. 1197 c. civil după care actele subsemnătură privată cari cuprind convențiuni sinalagmatice trebuie făcute în atâtea exemplare câte părți sunt cu interes contractariu nu trebuie privită în abstracto, ci numai în fapt și numai când ar exista mai multe obligații de executat și când cealaltă parte are un interes legitim de a deține un exemplar, de oarece însuși art. 1196 al ultim spune că atunci când una din părți a executat obligația sa, formalitatea dublului nu mai este necesară. *C. Iași I* 15,113

Acțiune în revendicare.

(*Detentor al imobilului. — Deținere pentru altul.*) — Cu toate că acțiunea în revendicare poate fi intentată contra ori căruia detentor al imobilului, revendicantul neputând ști în ce calitate se deține imobilul, totuși dacă din desbateri rezultă că imobilul se deține pentru altul, acesta din urmă va trebui introdus în cauză ca posedând în numele său. *I Ilfov II c. e.*, . . . 7,52

Apel.

(*Hotărâri premergătoare. — Cale grațioasă. — Atacare cu apel înaintea fondului.*) — Dispozițiunile art. 323 pr. civilă, potrivit cărora în contra hotărârilor premergătoare, date înainte de judecarea fondului, nu se poate face apel decât odată cu apelul în contra hotărârei pronunțată asupra fondului, se aplică nu numai hotărârilor premergătoare de natură contencioasă ci și celor date pe cale grațioasă conform art. 104 pr. civilă *C. Buc. II* . 32,238

Arbitrii.

(*Hotărâri arbitrale. — Autoritatea lucrului judecat.*) — Hotărârile arbitrilor au forța lucrurilor judecate numai când sunt investite cu formula executorie, spre deosebire în hotărârile instanțelor judecătorești, care pentru forța lucrului judecat nu au nevoie de investire, ci numai pentru a dobândi forța executorie. *I Ilfov I com.* . . . 28,211

Arvună.

1. (*Convenție. — Neexecutare. — Culpă.*) — Darea arvunei deși are înțelesul că fiecare din părțile contractante și-a rezervat facultatea de a renunța la contract, pierzând arvuna pe care a dat-o, sau înapoiind-o îndoită cel care a primit-o, atunci însă când părțile au convenit asupra obiectului și prețului, convențiunea este obligatorie și cel ce nu este în culpă poate constrânge pe cel vinovat la executarea convențiunii, fără ca cel dintâi să fie obligat a se mulțumi cu pierderea arvunei sau cu plata ei îndoită. *Cas. I.* . . . 11,79

2. (*Arendare. — Inchiriere. — Aplicarea acelorasi principii.*) — Cu toate că dispozițiunile art. 1297 și 1298 privitoare la arvună fac parte din codul civil la capitolul „vânzării”, ele se aplică totuși și la contractele de arendare, de inchiriere sau orice altă convențiune însoțită de dare de arvună, de oarece dacă legiuitorul se ocupă de arvună la materia vânzării aceasta a făcut-o numai pentru că acolo se practică mai mult. *Cas. I.* . . . 11,79.

Asigurare.

1. (*Coasigurarea fixă și nedeterminată. — Distincție.*) — La coasigurarea fixă, unde coasiguratorul nu este garant decât cu o cotă determinată în coasigurare,

aceasta nu este ținut solidar cu ceilalți coasigurători, spre deosebire de coasigurarea nedeterminată, unde riscul fiind garantat în totalitate de coasigurător, acesta este ținut solidar cu ceilalți. *T. Ilfov I com.* 28,211.

2. (*Lucru asigurat. — Prețuire*) — Prețuirea lucrului asigurat poate fi făcută și înainte de sinistru, fie prin experți, fie prin comunul acord al părților și asiguratorul nu o poate ataca decât pentru fraudă, simulație sau falsificare. *T. Ilfov I com.* . . . 32,238.

Autentificarea actelor.

(*Neștiutorii de carte. — Semnare prin punere de deget*). — În categoria neștiutorilor de carte, cari potrivit art. 28 din legea autentificării actelor nu se pot obliga peste suma de 150 lei de cât în mod autentic, intră nu numai cei cari semnează prin punere de deget sau stampilă ci și cei cari semnează prin semnătură proprie, însă în mod mecanic, fiindcă și aceștia se găsesc în imposibilitatea de a cunoaște cuprinsul actului *Cas. I.* 5,31.

Autoritate maritală.

(*Acțiune introdusă de soție contra soțului — Sin-purele excepțiuni la regula generală pusă de art. 197 c. civil, că femeia nu poate porni judecată fără autorizația bărbatului ei, fiind numai acelea enumerate de art. 202—205 c. civil, urmează că femeia măritată chiar și atunci când pornește o acțiune în justiție în contra soțului său, trebuie să aibă autorizația Tribunalului pe care legea o prevede prin art. 200 și 201 c. civil, pentru cazurile când bărbatul se opune a da autorizația sa soției.* *T. Iași I.* 35,258.

Bancrută simplă.

(*Ridicarea stării de faliment. — Inexistența delictului*). — Revocarea unei sentințe declarative de faliment printr'una din căile ordinare de reformare, operează în mod retroactiv până la data când a fost pronunțată, făcând-o inexistentă, astfel că nu mai poate fi vorba de condamnarea unui comerciant pentru delictul de bancrută, când el nu a fost sau se consideră că nu a fost niciodată falit. *Buc. IV.* 5,34

Basarabia.

1. (*Aplicarea legilor locale. — Băstinași. — Locuitori cu domiciliu permanent*). — Aplicarea legiurilor locale în Basarabia are loc nu numai față de băstinași ci și pentru toate persoanele cari s'au așezat acolo cu domiciliu permanent și și-au manifestat astfel în chip neîndoelnic intenția de a deveni locuitori statornici ai acestei provincii; această soluție o impune atât interpretarea art. 63 din așezământul Cârmuirei Oblastiei Basarabiei din 1928 care prevede că „în afacerile procesuale se vor lua de bază legile locale ale țării” fără a face vre-o distincțiune, cât și rațiunea care arată că nu este nici un motiv să se facă vre-o deosebire între persoanele cari sunt născute în Basarabia și cei cari sunt născuți într'alte părți. *Cas. I.* 36,262

2. (*Legiuiri locale. — Lipsă de investire*). — Cu toate că nu s'a precizat definitiv cari sunt legiuirile locale ce s'au menținut în Basarabia, rămâne însă cert că trebuie a se socoti ca atare, izvoarele de drept aflătoare în Moldova la 1812, precum : normele juridice cuprinse în Obiceiul Pământului, în pravila lui Vasile Lupu, în hrisoavele Domnilor, în dreptul roman și greco-roman, denumit cu expresia generală de Basilicale, precum și în Manualul lui Armenopol, care mai ales împreună cu Adunarea de legi a lui Andronache Donici apărută în Moldova la 1814 și

cu Sobornicescul Hrisov din 1875 al lui Alexandru Mavrocordat, deși nu au fost legi în adevăratul sens de astăzi al cuvântului și nici nu au fost investite cu această calitate de către Ruși în Basarabia. *Cas. I.* 36,262

Biserica ortodoxă.

(*Întreținere. — Plata funcționarilor bisericești. — Obligația Statului*). — Cu toate că legea pentru unificarea administrativă din 14 Iunie 1925, prevede prin art. 234 că în cheltuelile obligatorii ale comunelor intră și cele pentru plata personalului bisericesc și întreținerea localurilor bisericești, totuși această dispoziție vagă, cuprinsă într'o lege promulgată abia la interval de o lună de la promulgarea legii pentru organizarea bisericii ortodoxe din 1925 nu poate modifica dispozițiile categorice ale acestei legi speciale, care prin art. 19, 20 și 21 abrogă art. 30 din vechea lege a clerului mirean și creiază venituri proprii bisericelor cari să servească la întreținerea lor și la plata funcționarilor bisericești și la caz de neajungere se completează de Stat prin Ministerul cultelor. *C. Iași II.* 16,121.

Bursă.

1. (*Operații de bursă. — Jocul de bursă. — Excepția jocului de bursă. — Operațiunile de bursă pe termen, sunt sau reale, sau ele ascund numai un joc asupra diferenței, și acestor din urmă operațiuni dacă sunt făcute prin bursă, nu li se poate opune excepția jocului de bursă, însă dacă sunt făcute în afară de bursă, această excepție li se poate opune, în conformitate cu art. 1636 cod. civ.* *T. Ilfov I com.* 30,229

2. (*Comisionar. — Excepția jocului de bursă*). — Excepția jocului de bursă se poate opune și intermediarului comisionar, care a participat cu bună știință la un joc de bursă, fiindcă un act ilicit lovește pe toți, care au participat la el, neputând astfel jocul de bursă să producă vre'un efect nici direct, nici când e făcut priu intermediar. *T. Ilfov I com.* 30,229.

3. (*Caracterul mărfii în cazul jocului de bursă. — Pierzător. — Dacă poate respecta garanția*). — Marfa dată unui bancher, pentru a fi acoperită o diferență de curs, constituită o garanție, dacă la lichidare, pierzătorul dă în plată garanția, atunci garanția și-a pierdut caracterul ei și o plată a avut loc; așa că, după aceea, pierzătorul nu mai poate să repete garanția, fiindcă el nu mai poate să repete ceace a plătit; *T. Ilfov I com.* 30,229.

Cambie.

1. (*Acțiune cambială. — Excepțiuni. — Prima zi de înfățișare*). Prin cuvintele „prima zi de înfățișare” întrebuițate de legiuitor în art. 349 c. com. când mărginește termenul până la care debitorul poate propune excepțiunile cari se pot invoca într'o acțiune cambială, nu se poate înțelege primul termen la care procesul este în stare de judecată, dar la care judecata pricinii s'a amânat dintr'o cauză legată, ci din contră se înțelege acea înfățișare în care procesul fiind în stare de judecată, se procedează la judecarea lui în fond. *Cas III.* 4,24.

2. (*Protest. — Locul plăței. — Lipsa debitorului*). — Constatarea în actul de protest, a lipsei debitorului de la locul plăței, poate fi făcută în ori ce termen din cari să rezulte fără dificultate că agentul judecătoresc transportându-se la locul indicat pentru plată, n'a găsit acolo pe debitor și a fost deci în imposibilitate de a-l adresa somajunea prescrisă de lege, de oare-ce legea nu precizează anumite termeni sacramen-

tali pentru această constatare în actul de protest.
Cas. III 12,88

3. (*Gir. — Protest — Acțiune. — Expirarea termenilor*).
 Dispozițiunile art. 350 cod. comercial potrivit cărora
 posesorul cambiei perde acțiunea în contra trăgătoru-
 lului și în contra giranților după expirarea termenilor
 anume prevăzute, nefiind dispozițiuni de ordine pu-
 blică, urmează că partea în interesul căreia aceste
 dispozițiuni au fost prescrite poate oricând renunța
 la beneficiul lor. *Cas. III* 13,98.

4. (*Acțiune cambială. — Conexare*). — Cererile cari
 fiind la suspendarea sau conexarea unei acțiuni, fiind
 excepțiuni dilatorii cari întârzie judecata procesului,
 nu pot fi admise într-o acțiune cambială, întru cât
 nu întrunesc condițiunea esențială, cerută de art.
 349 c. com. de a fi de o grabnică soluționare *Cas. III*.
 18,136.

5. (*Locul plății. — Mențiune. — Debitor cam-
 bial*). — Legea neprecizând vre un mod particular
 de indicare a locului plății, aceasta va putea fi ară-
 tat prin ori ce fel de mențiune, deci și prin mențiu-
 nea: „la București sau ori unde“, ast-fel că, în
 acest caz locul de plată fiind lăsat la alegerea cre-
 ditorului, el singur are dreptul de a alege printre
 localitățile ce implică acest termen generic, pe cea
 în jurisdicția căreia înțelege să ceară executarea de-
 bitorului cambial. *T. Prahova II*, 30,232.

Cambie domiciliată.

(*Protest — Emitent. — Acceptant*). — Actul de
 protest nu mai este necesar pentru conservarea acți-
 unei cambiale, atunci când în cambie s'a prevăzut
 numai locul de plată, fără să se arate și persoana
 prin mijlocirea căreia urmează să se facă plata, întru
 cât neindicarea în mod explicit a persoanei însărci-
 nă să facă plata, presupune că emitentul sau accep-
 tantul s'a obligat să facă el însuși plata la locul fixat
 pentru aceasta. *Cas. III* 24,175.

Cambie. emisă în alb.

(*Complectare. — Acțiune cambială. — Giranții*)
 — Când o persoană de bună credință dobândește
 prin gir o cambie care a fost în alb, însă a dobân-
 dit-o complectată cu mențiunile esențiale, are acțiune
 cambială în contra tuturor celor iscăliți pe cambie,
 indiferent dacă aceste operațiuni sunt făcute fără
 voința emitentului sau trăgătorului și indiferent chiar
 dacă girantul știa că acea cambie a fost emisă în
 alb și pe urmă complectată, ignorând însă bine în-
 țeles că complectarea s'a făcut în mod abuziv. *T. Iași II*,
 8,57

Căsătorie.

1. (*Contractare între două persoane care erau
 deja căsătorite. — Nulitate virtuală*). — Cu toate
 că o bună parte din doctrină și jurisprudență admite
 principiul că în materie de căsătorie nu există nul-
 tate fără o dispoziție expresă a legii, instanțele jude-
 cătoarești pot totuși, să anuleze, o căsătorie chiar și
 fără să se întemeieze pe vre un text care să prevadă
 expres nulitatea, când constată că acea căsătorie este
 izbită de o nulitate virtuală care ar face să nu poată
 trăi din cauză că la contractarea ei s'a înlăturat o
 anumită dispoziție imperativă sau un principiu al le-
 gel. Ast-fel, deși nici un text de lege nu proclamă
 nulitatea unei căsătorii contractate între două per-
 soane care se găsesc deja căsătorite, nulitatea celei
 de a doua căsătorii reese însă tocmai din cauza im-
 posibilității existenței ei juridice alături de prima
 căsătorie. *C. Buc. IV*, 9,62.

2. (*Nulitate. — Efecte în privința copiilor*). —
 Dispozițiunile art. 183 și 184 c. civil potrivit cărora
 căsătoria care s'a declarat nulă își produce totuși
 efectele ei în privința copiilor, dacă ea s'a făcut de
 bună credință, fiind dispozițiuni de favoare, nu și
 pot avea aplicațiunea decât în cazurile la cari se
 referă, adică atunci când e vorba de copii născuți
 dintr-o căsătorie care a fost anulată, și nu pot fi în-
 tinse prin analogie și în cazul copiilor născuți înainte
 de căsătorie și legitimați numai printr-o căsătorie
 subseventă nașterii, în care caz nulitatea căsăto-
 riei urmează a atrage și nulitatea legitimității copiilor
 printr'ansa. *C. Buc. IV* 9,69

Capacitatea femeii

(*Comisiune de judecată. — Dacă femeia poate fi-
 gura ca membră*). — Potrivit art. 6 al. 2 din Cons-
 tituție, femeile neputând a se bucura de exercițiul
 drepturilor politice, decât numai în măsura în care
 aceste drepturi le sunt acordate prin legi speciale
 votate cu majoritate de două treimi, urmează că atât
 timp cât nici o lege specială nu acordă femeilor
 dreptul de a împărți justiția, femeia nu poate să
 facă parte dintr-o comisiune de judecată instituită
 conform art. 61 din legea Teatrelor, nici chiar în
 calitate de delegată a sindicatului artiștilor din care
 ar face parte, de oare-ce scopul acestei comisiuni
 fiind judecarea conflictelor dintre artiști și întreprin-
 zători de spectacole, membrii determinați de lege
 ca să facă parte din componerea ei, trebuie să aibă
 integralitatea drepturilor politice. *Com. de judec. de
 pe lângă Teatrul Național din Buc.* 15,116

Circumstanțe atenuante.

(*Aplicare. — Delicte contravenționale*). — Dispo-
 zițiunile art. 60 cod. penal având un caracter general,
 urmează că circumstanțele atenuante pot fi acordate
 și la delictelor contravenționale, prevăzute de legile
 speciale, afară numai dacă printr'un text precis din
 legea specială se interzice judecătorilor aplicarea lor.
T. Ialomița I, 11,83

Citațiuni.

1. (*Înmânare. — Lipsa părții citate dela domi-
 ciliu*). — Articolul 74 din procedura civilă pune ca
 condițiune numai, că atunci când cel în drept lipsește
 de la domiciliu, înmânarea actelor de procedură să
 se facă unei persoane din familie fără ca să prevadă
 și că acele persoane să fie majore, astfel că proce-
 dura este bine îndeplinită când înmânarea s'a făcut
 fiului persoanei citate care era minor. *C. Buc. IV*, 7,51

2. (*Societate comercială. — Sediul societății sau
 sucursalei*). — Dacă o persoană, ce reprezintă o
 societate comercială, poate să primească citația so-
 cietății și în altă parte decât la scaunul societății,
 când această persoană nu mai este de față, pentru
 a-i se înmâna citația, citarea nu se mai poate face
 decât numai la scaunul societății sau al sucursalei.
T. Ilfov I com. 21,159

Competință.

(*Pensiuni de stat. — Curtea de Conturi*). — În
 urma legii din 1929 pentru organizarea Curții de Con-
 turl și potrivit principiului retruactivității dispozițiilor
 de procedură și competență, Curțile de apel nu mai
 au competența de a judeca apelurile pendinte împo-
 triva deciziunilor pentru constatarea și regularea
 drepturilor la pensie. *C. Buc. V* 22,196.

2. (*Instanță de apel — Judecător care n'a luat
 parte la judecarea afacerii la prima instanță*). — Ju-
 decătorul care într'un tribunal de primă instanță a

luat parte la judecata unei afaceri, poate valabil s'o cunoască în apel atunci când a devenit membrul unui tribunal superior sesizat cu acest apel, în cazul în care nu s'a propus nici o recuzare. *Cas. fr.* 25,188.

3. (*Judecător de ocol. — Acțiune personală mobilă. — Quantumul litigiului*). — Când legiuitorul prin art. 65 din noua lege a accelerării, a dispus că judecătorul de ocol e competent să judece în primă instanță până la valoarea de 50000 lei inclusiv, capital fără procente reclamate, a înțeles că sub actualul regim în calculul valorii să nu se mai fină în seamă procentele și numai singur capitalul reclamat să decidă competența, depărtându-se astfel de sistemul legiurilor anterioare de la 1909, 1921 și 1922, potrivit căruia în calculul valorii ce trebuie stabilită pentru fixarea competenței judecătorului de ocol, intra pe lângă capital și procentele reclamate. *T. Ilfov II com.* 33,251.

Concordat preventiv.

1. (*Registre comerciale. — Inregistrarea operațiilor*). — Legiuitorul prin art. 23 cod. comercial obligând pe comerciant să-și înscrie în jurnal operațiunile sale „în fie care zi” nu a înțeles să ceară ca înregistrarea lor materială să se facă chiar în ziua când ele s'au efectuat — lucru aproape imposibil în practică — ci a voit numai ca înscrierea lor să se facă în mod analitic și în ordine cronologică, astfel că înregistrarea materială a operațiilor comerciale făcută cu întârziere, nu poate constitui o neregulă de așa gravitate în cât să excludă pe comerciant de la beneficiul concordatului preventiv *C. Buc. I,* 13 99

2. (*Registre Comerciale. — Nevizare la finele anului Comercial*). — Faptul că un comerciant nu a prezentat în ziua sfârșitului anului comercial, registrele sale, pentru ca potrivit art. 27 cod. com. să fie încheiate și vizate, nu poate motiva respingerea unei cereri de concordat preventiv, de oare-ce în practică aceste vize nu se pot efectua aproape niciodată cu exactitate la finele anului comercial, ci totdeauna cu oarecare întârziere, datorită operațiilor inventarierei care necesită un timp mai mult sau mai puțin îndelungat după natura și importanța întreprinderii. *C. Buc. I,* 13,99.

Contencios administrativ.

1. (*Deciziune de condamnare. — Executare efectivă. — Termen*). — Potrivit art 7 din legea asupra contenciosului administrativ, din moment ce termenul de 15 zile de la comunicarea deciziei de condamnare a expirat fără ca deciziunea să fie executată, funcționarul este în drept să ceară daune minimum de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere, iar autoritatea nu se poate sustrage de la această sancțiune, decât numai dovedind că a executat în mod desăvârșit înăuntrul termenului de mai sus dispozițiunile deciziei atacate. *Cas. III.* 1,5

2. (*Neexecutarea deciziei. — Daune*). — Daunele prevăzute și acordate de legiuitor prin art. 7 din legea contenciosului administrativ, având caracterul de amendă, pentru a constrânge autoritatea la executare, iar nu caracterul de daune civile, instanțele de fond nu sunt datorate să motiveze asupra cuantumului acordat. *Bas. III,* 1,5

3. (*Catedră universitară. — Candidatul. — Cerere de anulare a numirii făcute*). — Simplul interes pe care un candidat la o catedră din învățământ, l-ar avea să anuleze numirea făcută la acea catedră,

pentru ca devenind vacantă să aibă posibilitatea să o obțină, nu este de natură să-i justifice acțiunea în contencios, dacă nu face dovada că avea un drept garantat de lege asupra acelei catedre și existent la data când s'a făcut numirea a cărui anulare o cere. *C. Buc. III,* 18,137

4. (*Magistrați. — Pedepsă disciplinară. — Secretar general. — Lipsă de calitate*). — Potrivit art. 192 și 193 din legea de organizare judecătorească, acela care are în anume împrejurări acțiune disciplinară, fiind personal Ministrul de Justiție, pe care nici un text de lege nu-l autoriză să delege acest drept secretarului general, urmează că pedeapsa dată unui magistrat de către secretarul general al Ministerului de Justiție, are a fi anulată pe calea acțiunii în contencios, ca fiind dată de o persoană fără calitate. *C. Iași* 26,194

5. (*Certificat de naționalitate. — Acte de guvernământ*). — Anularea unui certificat de naționalitate liberat de către Ministerul de Interne constituie un act administrativ de autoritate iar nu un act de guvernământ de oare-ce deși legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române reproduce în unele dispozițiuni ale ei și dispozițiuni din tratatele internaționale, însă interpretarea și executarea acelor dispozițiuni nu poate fi socotită ca act de guvernământ în sensul art. 2 al. 2 din legea contenciosului administrativ, întru cât ceace se interpretă și se execută în acest caz de organele administrative este însăși legea internă a cărei executare e de atributul lor, iar nu tratatul sau convențiunea care rămâne în afară de discuțiune. *Cas. III,* 32,237

6. (*Funcționar public — Societăți particulare. — Statutul funcționarilor*). — Funcționarii publici din serviciul Statului, trecuți în virtutea unei legi și pe bază de convenție în serviciul unei societăți particulare, chiar cu mențiunea expresă prevăzută atât în lege cât și în convenție, că li se garantează drepturile lor câștigate în conformitate cu Statutul funcționarilor, nu pot în cazul când ar fi concediași de acea societate, să se adreseze Curții de Apel pe calea acțiunii în contencios, pentru a reclama respectarea drepturilor lor, ci numai instanțelor ordinare pe calea dreptului comun. *C. Buc.* 33,250

7. (*Profesori universitari. — Cerere de transferare. — Catedre similare*). — Chestiunea de a se ști dacă este similitudine între două catedre universitare pentru a putea fi admisibilă o cerere de transferare întemeiată pe art. 82 din legea pentru învățământul secundar și superior, nu poate fi examinată de instanța de contencios administrativ, de oarece potrivit principiului autonomiei universitare, Senatul Universitar singur este chemat să aprecieze în această privință *C. Iași I.* 36,267

8. (*Senat universitar. — Convocare în lipsa rectorului*). — Cu toate că art. 99 al legii învățământului superior, prevede că Senatul Universitar, în lipsa rectorului, este prezidat de cel mai vechi dintre decani, iar prin al. 3 spune că Senatul Universitar este convocat de rector, totuși nu este logic de a se admileca decanul care are căderea, în lipsa rectorului de a prezida Senatul Universitar, care este un act mai important de cât convocarea sa, să nu poată în mod valabil să-și convoace acest senat. *C. Iași I.* 36, 367.

9. (*Act administrativ. — Controlarea legalității*). — Din spiritul legii pentru contenciosul administrativ, rezultă că Justiția poate controla numai dacă actul administrativ de autoritate a fost dat cu respectarea

formelor prevăzute de lege, astfel că Curtea, ca instanță de contencios, nu poate examina și motivele determinate, care justifică actul și care sunt de competența suverană a autorității administrative. *C. Iași I* 36,267

10. (*Profesori universitari — Transferarea*). — Potrivit art. 82 al. 3 al legii pentru învățământul secundar și superior, pentru a se admite transferarea trebuie ca ambele Universități să fie pentru transferarea petționarului, indiferent de numărul abținerilor, de oarece legea nu le interzice. *C. Iași I*, . . . 36,267.

11. (*Funcționar public. — Demisiune. — Incetarea funcțiunii*). — Potrivit art. 12 al legii pentru statutul funcționarilor publici, funcționarul care demisionează, ne putând părăsi serviciul înainte de a i se primi demisiunea și de a preda serviciul, urmează că până ce nu se notifică funcționarului de către autoritatea de care depinde că i s'a primit demisia, aceasta continuă să-și exercite atribuțiunile funcțiunii sale în mod valabil. *C. Iași* 36,267

12. (*Profesori universitari. — Dreptul de a cere să fie transferați*). — Din dreptul pe care-l conferă legea profesorului titular sau agregat de a cere transferarea la o catedră similară vacantă, rezultă că dânsii au și dreptul să facă recurs în contenciosul administrativ în cazul când ar pretinde că transferarea nu s'a făcut în condițiunile stabilite de lege, de oarece în acest caz există condiția prevăzută de art. 1 al legii pentru contenciosul administrativ, adică o vătămare a dreptului său. *C. Iași I*. 36,267

13. (*Act ilegal. — Autoritate administrativă. — Căi de atac*). — Cu toate că prin art. 1 din legea pentru Contenciosul Administrativ se prevede că oricine se vede vătămat în drepturile sale printr'un act administrativ de autoritate, făcut cu călcarea legilor, are deschisă calea acțiunii în contencios pentru a obține anularea aceluia act, totuși această acțiune nu mai poate fi exercitată, atunci când în legile speciale pe temeiul cărora se discută legalitatea actului administrativ, se găsesc dispozițiuni prin care se creiază anume căi de atac pentru anularea actului dacă este ilegal, de oarece în atari cazuri drepturile particulare fiind suficient garantate, acțiunea în contencios nu și mai poate avea rațiunea. *C. Buc. III*, 38,281

Constituționalitatea legilor.

Competință. — Secțiunile-unite. — Sfera competenței secțiunilor-unite în materie de constituționalitate a legilor, se mărginește numai la chestiunea constituționalității legilor, ca acte ale puterii legislative, căci în ce privește regulamentele și instrucțiunile făcute în aplicarea legilor, de către puterea executivă, cercetarea legalității sau constituționalității lor, poate fi făcută și de instanțele judecătorești respective potrivit competenței lor. *Cas s. u.*, 33,248

Convențiuni.

(*Clauze manuscrise. — Clauze tipărite. — Preferință*). — Clauzele manuscrise dintr'o convenție trec înaintea celor tipărite, fiindcă voința părților se degajează mai bine dintr'o clauză manuscrisă decât dintr'o clauză tipărită, care de multe ori nu a reținut atenția părții ce se obligă. *T. Ilfov I. com.* . 32,238

Copii naturali.

1. (*Legitimare — Căsătorie subsequentă*). — Potrivit art. 304 cod. civil nu pot fi legitimați prin căsătorie subsequentă de cât copiii născuți sau concepuți înainte de căsătorie și pe cari tatăl și mama lor i-ar fi recunoscut prin actul de căsătorie. Prin ur-

mare pentru ca o asemenea legitimare să fie valabilă, trebuie să îndeplinească și o condițiunea ca copilul născut înainte de căsătorie să fie copilul natural al părinților cari cu ocazia unirei lor prin căsătorie l'au recunoscut ca al lor, să se dovedească deci că copilul a fost născut din conviețuirea nelegitimă a soților, iar nu dintr'o persoană străină. *C. Buc. IV*, 9,62.

2. (*Modul lor de recunoaștere — Regimul legal în Basarabia*). — Atât potrivit dispozițiilor din Manualul lui Armenopol cât și celor din Adunarea de legi a lui Andronache Donici cveri cuprind 'aceleași reguli, dacă un bărbat a avut un fiu sau o fiică cu o femeie liberă, cu care ar putea să contracteze o căsătorie și a declarat într'un anumit mod că este fiul sau fiica sa, fără să adauge și cuvântul „natural“ aceștia sunt considerați copii legitimi și se bucură de toate drepturile prevăzute de lege pentru copiii legitimi; iar în ceea ce privește modul de recunoaștere, din textul Novelei 117 cât și din textele respective din Basilicale și Armenopol, rezultă că se putea face printr'un act public, oficial, autentic sau prin act privat, subscris de trei martori demni de încredere, fie prin testament, fie prin mențiuni private. *Cas. I* 36,262.

Culpă delictuoasă.

(*Prejudiciu. — Lucruri sub paza noastră*). — Dispozițiunile art. 1000 c. civil potrivit cărora suntem responsabili de prejudiciul cauzat de lucrurile ce sunt sub paza noastră, stabiiesc o prezumție de culpă pentru acel în a cărui pază se află lucrul, și această culpă nu poate fi înlăturată de cât în cazul când gardianul lucrului stabiiește un caz de forță msjoră, sau culpa victimei accidentului. *C. Iași I*, 21,157.

Curtea cu jurați.

(*Martori. — Audiere. — Informatori*). — Președintele Curții cu jurați, poate în virtutea puterii ce i-o acordă legea, ră asculte ca simpli informatori persoanele cari, din cauză că au refuzat să depună jurământul, nu au putut fi audiate cu martori, fără ca ori de câte ori exercită această putere, să declare expres, că măsura a fost iuată în virtutea puterii discreționare. *Cas. II*. 2,19

2. (*Acuzat — Judecată anterioară*). — Curtea cu jurați nefiind o jurisdicțiune permanentă și fiecare sesiune imprimând Curții caracterul unei jurisdicțiuni distincte de cea ce a precedat-o, acuzatul nu se poate plânga la Curtea de Casație, de cât în contra dispozițiilor luate în defavoarea sa cu ocazia judecării și condamnării sale, nu și despre ceea ce s'a întâmplat la termenele anterioare. *Cas. II*, 2,19

Daune morale.

(*Acțiune în justiție. — Exercițare*). — Daunele morale, ca și daunele materiale, dau loc unei acțiuni în justiție, fiindcă personalitatea cuiva, ca și patrimoniul, trebuie respectate, iar sancțiunea atingerilor este acțiunea în daune, care poate fi exercitată și de o altă persoană decât victima, când raporturile între această persoană și victima este așa de strâns, că dauna se restrânge și asupra persoanei ce pornește acțiunea. *T. Dâmbovița II*. 9,66

Deconfitură.

(*Debitor. — Perderea beneficiului*). — Un debitor nu poate fi considerat că se găsește în stare de deconfitură și deci nu poate pierde beneficiul termenului, atâta vreme cât face față plăților sale, chiar

dacă pasivul său se găsește cu o diferență în plus față de activ. *T. Ilfov I com.* 24,178

Delapidarea de bani publici.

(*Gestionar de fapt. — Abuz de încredere.*) — Nu poate fi considerat ca gestionar de fapt pentru a putea cădea sub prevederile art. 140. c. penal, un inculpat, dacă fapta sa astfel cum a fost săvârșită nu constituie un amestec în mânuirea banului public — cu care prilej să li deturnat sumele cari i-au parvenit, — ci numai o însușire a unei sume de bani pe care ar fi încasat-o, pentru instituția de care depinde, pe baza unui mandat se i s'ar fi dat întâmplător pe simplă încredere, iar nu în virtutea calității pe care o avea la acea instituțiune sau amestecându-se în gestiunea ei. *C. Buc. III.* 11,82

Depozit neregulat.

(*Caracter — Concordat preventiv.*) — În contractul de depozit regulat, deponentul rămânând proprietarul lucrului, depozitarul este obligat să-i restituie acelaș lucru deponentului, pe când în contractul de depozit neregulat, depozitarul fiind obligat să restituie nu aceleași lucruri, ci lucruri de acelaș specie, calitate și cantitate, deponentul este creditor depozitarului, iar în caz de concordat preventiv al acestuia, deponentul vine la concordat ca orice creditor, pentru cota stabilită prin concordat. *T. Ilfov I. com.* 16,123.

Divorț.

(*Proba cu martorii. — Decădere.*) — Decăderea din dreptul de a mai propune martori după data fixată prin art. 232 cod. civil, referindu-se numai la modul de administrarea dovezilor înaintea Tribunalului, urmează că în conformitate cu principiul devoluțiunii apelului, înscris în art. 332 proc. civilă, părțile sunt în drept să completeze în apel, dovezile făcute la prima instanță, sau să facă pe cele cari din diferite împrejurări nu le-au făcut încă. *Cas. II.* . . . 22,170.

Donațiuni între soți.

1. (*Revocabilitate. — Moartea soțului donatar.*) — Facultatea pe care o are soțul donator de a revoca donațiunea făcută celuilalt soț în timpul căsătoriei, poate fi exercitată atât în timpul vieții soțului donatar, cât și după moartea acestuia de oarece legea nu face nici o distincțiune. *Cas. I.* 25, 183

2. (*Facultatea de revocare. — Renunțare.*) — Cu toate că facultatea de revocare este de ordine publică în sensul că soțul donator nu poate să renunțe în mod valabil la facultatea de revocare, din momentul însă ce soțul donatar a încetat din viață, soțul donator poate renunța valabil la revocarea donațiunii, pentru că numai există teamă că libertatea voinței lui de a revoca donațiunea, mai poate fi influențată, întrucât soțul donatar fiind încetat din viață nu mai poate exercita vreun abuz de influență *Cas. I.* . . . 25,183.

Dotă.

2. *Imobil dotal. — (Instrăinare pentru căpătuire de copii).* — Singura formalitate cerută de legiuitor în caz de instrăinarea imobilului dotal pentru căpătuire de copii, fiind numai autorizația bărbatului, sau în caz de refuz din partea acestuia, permisiunea justiției, urmează că atunci când instrăinarea imobilului dotal pentru căpătuirea copiilor se face prin vânzare, din moment ce a fost autorizată de bărbat sau permisă de justiție, se poate face prin bună învoială iar nu prin licitație publică. *Cas. I.* 10,71

1. (*Imobil dotal. — Instrăinarea pentru căpătuire*

de copii). — Instrăinarea imobilului dotal în vederea căpătuirii copiilor este relativă numai atunci când căpătuirea constituie cauza reală a instrăinării; iar dacă dimpotrivă căpătuirea este o cauză simulată, imobilul dotal fiind instrăinat pentru alte scopuri de cât cele admise de, lege atunci desigur instrăinarea este nulă. *Cas I, 10,71*

3. (*Imobil dotal. — Instrăinări pentru căpătuire de copii.*) — Imprejurarea că înzestrarea copilului n'a fost concomitentă cu instrăinarea imobilului dotal, nu poate atrage nulitatea vânzării, de oare ce înzestrarea depinzând de căsătoria copilului, cumpărătoarea n'avea puișă să facă să se îndeplinească acest act; obligațiunea ce incumbă în acest caz terțiului cumpărător fiind numai aceea de a consemna prețul ca fond dotal și de a depune recipisa la Tribunal spre a servi la căpătuirea copilului. *Cas. I. 10,71*

4. (*Regim dotal. — Exercițiul națiunilor în justiție.*) — Potrivit art. 1242 cod. civil, în timpul căsătoriei bazată pe regim dotal, bărbatul singur având exercițiul acțiunilor în justiție contra debitorilor și deținătorilor averei dotale, urmează că numai el este în drept să exercite acțiunea în anularea unui contract de vânzare încheiat de soția căsătorită sub regim dotal și având de obiect un imobil constituit dotă, ori care ar fi motivele de nulitate pe care se întemeiază acțiunea și deci și atunci când motivul invocat este întemeiat pe viciu de consimțământ din partea soției vânzătoare. *Cas. I.* 14,102

5. (*Imobil dotal. — Vânzare prin licitație publică.*) — Cu toate că vânzarea unui imobil dotal se face prin licitație publică, această vânzare este totuși o vânzare voluntară, care deci nu se poate face de cât cu consimțământul femeii autorizată de soț, fără de care este isbită de nulitate. *C. Buc. II, 17,129*

Execuție silită.

1. (*Urmăririi imobiliare. — Vânzare prin licitație publică.*) — *Adjudecare.* — În cazul când la o vânzare prin licitație publică, au intervenit mai mulți adjudecatori succesivi, prin faptul că nici unul din ei nu a depus prețul, așiptul pentru vânzarea următoare va cuprinde nu numai numele ultimului falș adjudecatar, ci și pe al tuturor adjudecatorilor anteriori, pentru că toți aceștia sunt ținuți la diferența de preț, dacă la adjudecarea finală, urmată de depunerea prețului, acesta este mai mic de cât acela de la prima adjudecare. *Cas. I.* 8,56

2. (*Vânzare. — Supralicitare. — Termen.*) — Cu toate că art. 546 pr. civilă, prevede că supralicitarea are a se ține în termen de 8 zile libere de la adjudecarea provizorie, totuși dacă această nu poate avea loc, fie din cauză că Tribunalul nu poate ține ședință, fie din cauză că procedura nu este completă, fie din orice altă cauză ce nu poate fi suprimată, supralicitarea se poate valabil face și după acest termen. *Cas. II.* 11,80

3. (*Titlul executor — Contestafie.*) — Potrivit art. 376 pr. civilă, hotărârile pronunțate de Tribunal, neavând un caracter definitiv și executoriu, decât atunci când Tribunalul a judecat în ultimă instanță, a expirat termenul de apel sau s'a perimat apelul, urmează că atunci când sentința Tribunalului a fost apelată și instanța de apel s'a pronunțat asupra apelului declarat, — fie printr'o decizie ordinară, fie printr'o decizie de expedient, — hotărârea ce are a fi pusă în executare și ca atare devine susceptibilă de a fi atacată pe calea contestației, nu este hotărârea Tribunalului ci deciziunea Curței de Apel, de oarece această deciziune fiind singurul act judecătoresc ce

a pus capăt litigiului, numai ea are caracterul de hotărâre desăvârșită și poate fi investită cu titlu executoriu *Cas. II* 26,191.

4. (*Ultimul act de executare. — Instanță competentă*). — Procesul-verbal prevăzut de art. 403 pr. civilă pentru constatarea că ultimul act de procedură s'a săvârșit, în cazul executării unei hotărâri pronunțată de o Curte de Apel, trebuie încheiat de către acea Curte, iar nu de Tribunalul prin mijlocul căruia se face executarea, deoarece numai instanța a cărei hotărâre se execută este chemată a constata dacă ordinul său s'a îndeplinit și dacă executarea hătărârei sale s'a desăvârșit. *Cas. s. u.* 38,276.

Experți.

(*Numiri din oficiu — Judecător delegat*). — Atât dispozițiunile art. 212 pr. civilă cât și prevederile art. 909 cod. comercial, potrivit cărora atunci când se numește un expert socotitor urmează să se delege și un judecător sub direcția căruia expertul să asculte pe părți și să examineze actele și registrele, nefiind prescrise sub pedeapsă de nulitate, nu pot atrage anularea raportului de expertiză efectuat de un expert numit fără respectarea formelor de mai sus, mai ales când se constată că părțile au fost prezente la jurământul expertului fără să facă vre o opunere și că nici înaintea expertului la facerea expertizei n'au ridicat nici o obiecțiune în această privință. *C. Buc. III.* 12,115.

Expropriere pentru utilitate națională.

(*Reforma agrară — Moșie stăpânită în indiviziune*). — Când legiuitorul prin art. 5 din legea agrară a dispus că moșiile stăpânite în indiviziune sunt considerate ca divizate în ceea ce privește cota de expropriere, a creiat o ficțiune numai în scop de a stabili porțiunea de expropriat și nu a înțeles cătuși de puțin să modifice raporturile de drept privat rezultate din succesiunile deschise pentru porțiunile din moșiile stăpânite în indiviziune și rămase dela expropriere. *C. Buc. IV.* 12,88.

Extrădare.

(*Mandat de arestare. — Căi de atac*). — Mandatele de arestare în materie de extrădare fiind emise de organele judecătorești din ordinul și prin delegația puterii executive nu au nimic comun cu mandatele reglementate prin dispozițiunile restrictive ale procedurii penale și din contră îmbrăcând același caracter de acte de guvernământ, recunoscut extrădării, nu pot fi supuse căilor de atac prevăzute de procedura penală și criticate înaintea instanțelor judecătorești, căci prin aceasta s'ar viola principiul constituțional al separației puterilor în Stat *Cas. II.* 10,75.

Faliment.

1. (*Independența jurisdicției comerciale de acțiunea penală — Hotărâre dată asupra falimentului*). Legiuitorul român conștiințind în mod expres în materie de faliment, independența jurisdicției comerciale de acțiunea penală, hotărârea comercială dată asupra falimentului, moratoriului sau concordatului, nu are nici o influență asupra acțiunii publice, care fiind de ordine publică, poate fi pusă în mișcare chiar înainte de declarațiunea de faliment. *T. Ialomița I.* . . . 5,35.

2. (*Contestație. — Titlu executor*). — Se poate face contestație, când pe baza unei hotărâri investită cu formula executorie se face o cerere de declarare în stare de faliment, fiindcă falimentul constituind o

procedură de executare cu caracter concursual, cererea de declarare constituie un început de executare. *T. Ilfov I. com.* 21,159

3. (*Incetarea efectivă a plăților. — Mijloace rui-nătoare și frauduloase*). — Numai încetarea efectivă și reală a plăților constituie un criteriu legal și juridic în declararea falimentului, astfel că un comerciant care face față plăților sale, nu poate fi declarat în stare de faliment, chiar dacă în acest scop ar recurge la mijloace ruinătoare sau frauduloase. *T. Ilfov I com.* 24,178.

4. (*Verificarea creanțelor. — Lipsa mențiunii că creanțele sunt reale și adevărate*). — Cu toate că potrivit art. 770 c. com. creditorii cari își prezintă creanțele spre verificare trebuie să arate că creanțele lor sunt reale și adevărate și mandatarii lor trebuie să aibă autorizare specială de a face aceste declarațiuni, totuși nerespectarea acestor dispozițiuni, nu poate atrage după sine nulitatea cererii de verificare, de oarece nici art. 770, nici vreun alt text al codului de comerț dela materia falimentului, nu impune aceste obligații sub sancțiune de nulitate care să atragă caducitatea cererii de verificare. *Cas. III* 25,182

5. (*Lichidare. — Avere mobilă. — Supraofertă*). — Cu toate că în materie de vânzări mobiliare nu există supralicități și prin urmare nici supra-oferte nu pot avea loc, totuși atunci când este vorba de vânzarea averii mobile a unui falit, aceste norme nu își mai pot avea aplicațiunea, de oare ce legiuitorul comercial a derogat prin art. 808, condiționând definitivarea acestei vânzări de omologarea Tribunalului ceea ce implică examinarea nu numai a condițiilor de formă ale vânzării ci și a seriozității prețului. *Cas III.* 28,208.

6. (*Comerciant decedat. — Declarare după deces*). — Dispozițiunile art. 707 al. II cod. com. potrivit cărora declararea în stare de faliment poate fi pronunțată și după moartea comerciantului, însă numai în cursul anului de la această dată, fiind dispozițiuni de favoare pentru creditorii comerciantului, nu pot fi întinse peste cadrul fixat de lege, astfel că faptul că cererile de declarare în stare de faliment au fost introduse de creditori înăuntrul acestui an nu poate îndritui Tribunalul să pronunțe declarația și peste termenul de mai sus. *C. Buc. II,* 30,228

7. (*Societăți comerciale. — Lipsă de forme. — Data încetării plăților*). Nulitatea unei societăți comerciale pentru îndeplinirea formelor cerute de lege, nu poate fi opusă de către creditorii interesați la retrodatarea epocii încetării plăților acelei societăți, celorlalți creditori, interesați la menținerea definitivă a acelei date la epoca fixată prin hotărârea declarativă de faliment, de oare-ce acești creditori nu pot fi cu nimic în culpă de a nu fi îngrijit de îndeplinirea formalităților pentru regulată constituire a societății. *T. Ilfov I. com.* 38,282

8. (*Societate în nume colectiv. — Entitate juridică. — Proteste cambiale*). — O societate fie chiar în nume colectiv, formând o entitate juridică deosebită de aceia a membrilor componenți, este ea singură comerciantă, componenții lucrând în numele societății și pentru societate, indiferent de garanția responsabilității lor ilimitate pe care legiuitorul a crezut de cuviință să o acorde creditorilor societății; astfel că protestele cambiale pe numele societății nu pot fi socotite și pe numele fie-căruia din componenți. *T. Ilfov I. com.* 38,282

Funcționari publici.

1. (*Pensionare. — Incadrare*). — Potrivit dispozițiilor art. 203 din legea pentru organizarea Ministerelor, cari prevăd că funcționarii cu 30 ani de serviciu sau în vârstă de 57 ani vor putea fi scoși la pensie în urma încadrărilor ce se vor face, Ministerul nu poate proceda la pensionarea funcționarilor săi care se găsesc în etatea sau în anul de serviciu de mai sus, mai înainte de a fi stabilit numărul funcționarilor pentru funcțiile create de noua organizare și încadrarea lor, căci alt-fel s'ar putea pensiona mai mulți funcționari de cât cere nevoia noii organizări, ceiace ar fi contra legii și a spiritului ei. *C. Buc. III* 4,25

2. (*Pensionare. — Instituții autonome*). — Potrivit legii interpretative din 3 Ianuarie 1930, dispozițiile art. 203 și 207 din legea pentru organizarea Ministerelor se aplică nu numai funcționarilor din serviciile centrale și exterioare ale unui minister. ci și acelor cari fac parte dintr'o regie publică autonomă sau cari aparțin ori cărei alte instituții autonome de stat. *C. Buc. III*, 4,25

3. (*Stabilitate. — Suprimare*). — Faptul că funcționarii publici se bucură de stabilitate, nu ridică dreptul legiuitorului ca după nevoile noi simțite și conform noilor interese ale Statului, să organizeze serviciile publice așa cum găsește de cuvință, creând noi funcțiuni sau desființând din funcțiunile existente, pe acelea pe cari le găsește inutile, îndepărtând în acest caz din funcțiune chiar pe funcționarul stabil a cărui funcțiune a fost desființată, de oarece stabilitatea fiind opera legiuitorului, iar nu rezultatul vre-unui acord de voințe între autoritatea publică și funcționari, legiuitorul ordinar care o confirmă, tot el poate să o ridice. *C. Buc. III*, 19,149

Fals.

(*Inscriere în fals. — Dovadă. — Acțiune publică*). — Gu toate că actele cari fac dovadă până la înscrierea în fals nu pot, în principiu, să fie anulate de cât în conformitate cu procedura de înscriere în fals, prevăzută de art. 166—170 pr. civilă, sau art. 89 din legea judecătoriilor de ocoale, pentru dovedirea realității falșului nu este însă necesară deschiderea acțiunii publice pentru falș și deci nu este necesară nici o hotărâre definitivă care să constate falșul ci este suficient ca cu ocazia procedurii de cercetarea falșului să se constate existența lui materială. *Cas. II*, 4,24.

Femea măritată.

(*Autoritate maritală. — Partea civilă*). — Din conținutul art. 197 și 198 cod. civil, rezultă că în caz când femeia este acela care urmărește în materie penală, adică are calitatea de parte civilă, autorizația soțului este necesară; odată ce însă această autorizațiune a fost dată la prima instanță, numai este nevoie de o nouă autorizare sau de abilitare în instanța de apel întru cât se înțelege că acea autorizațiune s'a dat în mod nelimitat și cât timp soțul nu și-a manifestat voința contrarie de a-și retrage autorizațiunea dată la început. *Cas. II* 16,119.

Gaj.

(*Ordonanță de vânzare. — Opoziția. — Cerere de suspendare*). — Hotărârea dată de Tribunal asupra unei opozițiuni ce s'ar face împotriva ordonanței care autoriză vânzarea gajului, fiind potrivit art. 486 c. com. executorie de drept și fără cauțiune, Curtea de apel nu poate suspenda această executare, de oarece dispozițiunile art. 338 pr. civilă și 42 din legea

accelerării nu și au aplicarea de cât în cazurile prevăzute de art. 129 pr. civilă când execuția provizorie a fost încuviințată după apreciere de judecătorii primei instanțe iar nu și în cazul când execuția provizorie a hotărârei primei instanțe este acordată chiar prin lege. *C. Buc III*. 30,227.

Gaj comercial.

(*Constituire. — Materii prime sau de fabricațiune*). — Când legiuitorul în aliniatul II de sub art. 480 cod. com. a admis constituirea gajului asupra materialelor industriale aflate în fabrici prin singurul efect al convențiunii, fără a mai fi nevoie de deposedarea debitorului de lucrurile gajate, a înțeles nu numai materialele industriale produse de un fabricant pentru prima oară în fabrica sa, ci și toate mașinile și materiile industriale deja fabricate, destinate exploatarei sau aflate în depozitul său, fără însă a cuprinde în aceste dispozițiuni și pe comercianți în ce privește mărfurile aflate în în magazinele lor. *Cas. III*. 27,198.

Hotărâri de expedient.

(*Caracterul lor. Executare. — Contestație*). — Hotărârile de expedient pronunțate de instanțele judecătorești potrivit art. 260 pr. civilă, în virtutea convențiunii prezentate de părți, fiind hotărâri judecătorești și putând dobândi autoritate de lucru judecat, ele pot fi executate și atacate pe calea contestației la executare, întocmai ca și hotărârile ordinare, atât la instanța care a pronunțat hotărârea de expedient și a ordonat executarea ei, cât și la aceia care a fost delegată cu executarea, după cum contestația privește înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului, sau numai urmărirea însăși. *Cas. II*. 26,191.

Hotărâri definitive.

(*Executare. — Cerere de suspendare*). — Cererile privitoare la suspendarea executării hotărârilor definitive urmează a fi cercetate pe calea procedurii grațioase, deoarece instanța judecătorească nu este chemată de a da soluțiune unui proces într'un litigiu pendinte cu autoritate de lucru judecat, ci de a face numai un simplu control în scopul conservării unui drept, iar faptul că părțile au fost citate nu poate schimba caracterul jurisdicțiunii. *Cas. II* . . . 30,225.

Hotărâri pronunțate pe cale grațioasă.

(*Revocabilitate. — Autoritate de lucru judecat*). — Hotărârile pronunțate în materie grațioasă fiind prin firea lor revocabile, sunt lipsite de beneficiul autorității lucrului judecat, chiar când sunt citate părțile și există desbateri, dacă bine înțeles instanța judecătorească cu acordul părților citate nu a eșit din cercul procedurii grațioase, recunoscând sau tăgăduind drepturi litiginoase și pronunțând vre-o condemnațiune. *Cas. II*. 30,225.

Împărțeață.

1. (*Hotărâre de partaj. — Terți achizitori*). — Cu toate că în principiu hotărârile judecătorești ca și convențiunile nu și produc efectele de cât între părțile litigante, totuși o hotărâre de partaj este opozabilă tuturor creditorilor și prin urmare și dobânditorilor de bunuri determinate indivize, afară numai dacă deși au făcut opoziție sau intervenție, împărțeața s'a făcut în lipsa lor. *J. mixtă Tg-Ocna*. 8,59.

2. (*Efect declarativ. — Terț achizitor*). — Cu toate că potrivit art. 789 cod. civil, fiecare coerede este presupus că nu a fost nici odată proprietar pe bunurile cari nu au căzut în lotul său și prin urmare

ar urma că achizitorul comun din aceste bunuri să poată fi expus la evicțiune din partea coeredelui în lotul căruia a căzut bunul, totuși și un asemenea achizitor se poate opune la executarea ce s'ar exercita împotriva sa a actului de partaj, la care dânsul a participat, opunând dreptul său de proprietate, când acest drept a fost obținut cu bună credință, pe baza unui just titlu și se întemeiază pe o prescripție achizitivă de zece sau douăzeci ani. *T. Putna II. 22,171*

Impreviziune.

(*Convențiuni legal făcute. — Anulare sau modificare*). — Atâta timp cât imprevizunea nu este consacrată printr'un text formal de lege, instanțele judecătorești nu pot pe considerațiuni de echitate să anuleze sau să modifice o convențiune legal făcută între părți, deoarece ce nu numai că dispozițiunile art. 970 și 979 c. civil nu justifică aplicarea teoriei imprevizivității în legislațiunea noastră, în raporturile de drept privat, dar încă art. 969 c. civil prin dispozițiile sale formale și pozitive ridică controlul judecăței asupra libertății părților de a contracta, holărând că atâta timp cât un consimțământ mutual nu a intervenit, sau cauze autorizate de lege nu există, Judecata nu poate ordona revocarea convențiilor legal făcute, dispozițiunile sus menționate fiind cu totul opuse clauzei tacite formulată în regula "*rebus sic stantibus*" pe care se întemeiază teoria imprevizivității. *Cas I. 38,278*

Improprietăre.

(*Deposedare — Loturi — Cumpărători*). — Dacă lotașii cumpărători pot fi deposedați de terenurile date lor prin improprietăre, când nu îndeplinesc anumite condițiuni prevăzute de legea agrară, deposedarea însă nu poate avea loc de cât în urma unei holărări pronunțată de către judecătorul în circumscripția căruia este lotul și aceasta chiar când improprietăritul avea calitatea de agronom, de oare-ce în această materie, cu privire la deposedare, dispoziția art. 139 din legea agrară formează dreptul comun și atunci când legiuitorul a înțeles că deposedarea să se facă în mod excepțional pe cale administrativă a spus o anume în art. 141 din aceeași lege. *T. Bacău II, 17,131.*

Inchiriere.

1. (*Terțiu achizitor al imobilului. — Rezilierea contractului*). — Potrivit art: 1441 cod civil, achizitorul imobilului fiind ținut să respecte contractul de locațiune făcut cu dată certă, urmează că contractul de închiriere continuă să și producă efectele între chiriași și achizitorul imobilului, ast-fel că și acesta este în drept să se prevaleze de contractul de închiriere, făcut de fostul proprietar al cărui continuator este, și să ceară rezilierea contractului întocmai ca și autorul său, în caz de neplată la termen a chiriei sau în caz de neîndeplinirea oricărei alte clauze din contract. *C. Buc. III. 28,209.*

2. (*Chirie. — Spor acordat de lege, — Neplată la termen*). — Sporul de chirie acordat proprietarilor prin legiuirile excepționale de prelungire, făcând parte integrantă din chirie, neplata lui la termen are aceiași sancțiune contractuală sau legală ca și neplata chiriei. *C. Buc. III, 28,209*

3. (*Transmisiunea proprietății imobilului. — Caracterul plății chiriei*). — Transmisiunea de proprietate nu poate să aibă de efect schimbarea clauzelor esențiale din contractul de locațiune făcut de vechiul proprietar și deci nici schimbarea caracterului plății chiriei din portabilă în cherabilă, întrucât nicăeri legea nu aduce o asemenea știrbire a drepturilor

conferite proprietarilor prin contractele de închiriere. *C. Buc. III, 28,209*

Lege interpretativă.

(*Caracter. — Atribuire de legiuitor*). — Dacă instanțele de fond pot discuta dacă o lege nouă este într'adevăr nouă sau interpretează numai o lege veche, atunci însă când legiuitorul imprimă el însuși în mod expres noul legi caracterul de lege interpretativă, instanțele judecătorești nu îi mai pot discuta acest caracter, fără a săvârși o imixtiune a puterii judecătorești în atributul puterii legiuitoare. *C. Buc. III, 4,25*

Legitimare.

(*Căsătorie subsecventă. — Procedura civilă rusă*). — Dispozițiunile art. 9 din pr. civ. rusă cari prevăd că legea de legitimare singură care se aplică în Basarabia era cea din art. 1460—1—7 din pr. civilă rusă, se referă numai la legitimarea făcută după căsătoria părinților și pentru care trebuiesc a se îndeplini înaintea Tribunalului formalitățile prevăzute de acel text, iar nu și la cazul unei recunoașteri făcute de tată, pentru care procedura rusă nu prevăzuse nici o dispoziție și în care caz urmează deci a se aplica legile locale. *Cas I, 36,262*

Lucru judecat.

1. (*Considerentele hotărârei. — Chestiuni incidente*). — Pentru ca o hotărâre judecătorească să aibă autoritate de lucru judecat și în ceea ce privește chestiunile incidente — indispensabile soluționării litigiului — rezolvate prin considerente, trebuie ca acele considerente să fie în armonie cu dispozițiunile, iar chestiunile astfel rezolvate să fi fost puse mai întâi în discuțiunea părților. *Cas. I, . . . 15,112*

2. (*Hotărâre penală. — Baza acțiunii civile*). — Hotărârea instanței penale constituie lucru judecat pentru instanțele civile, dacă faptul care a format baza acțiunii publice, formează și baza acțiunii civile, deși procesul civil este purtaș între alte părți. *Cas. I. 121,157*

Mandat.

1. (*Mandatar — (Cheltueli făcute în executarea mandatului)*). Mandatarul poate exercita dreptul de retențiune și privilegiul special, pe care îl are în virtutea art. 387 și 388 c. com, pentru tot ce i se datorește din executarea mandatului, adică pentru plățile făcute de dânsul în folosul mandatului cât și pentru provizionul său; nu însă și pentru orice daune ce ar deriva din executarea mandatului, cari ar presupune creanțe litigioase, a căror certitudine depinde de tranșarea favorabilă a unui litigiu. *T. Ilfov I. com. 1,5*

2. (*Revocare. — Acte făcute de mandatar*). 2° Potrivit art. 1557 și 1558 cod. civil, actele făcute de mandatarul care nu cunoștea că mandatul i-a fost revocat, sunt valide numai atunci când terțul cu care s'a încheiat actele a fost de bună credință, când adică nu cunoștea că mandatul a fost revocat. *C. Buc. II. 17,129*

3. (*Căsătoria mandantei. — Incetarea de drept a mandatului*). — Mandatul conferit de o femeie măritată se stingă de drept prin trecerea ulterioară a acesteia în altă căsătorie, astfel că actele făcute de împuternicit posterior căsătoriei mandatei sale cad, fiind atinse de o nulitate absolută, fundată pe ordinea publică și ca atare este exclusă și posibilitatea unei ratificări din partea soției, chiar dacă această ratificare s'ar face ulterior căsătoriei. *C. Chișinău I. 27,196*

4. (*Prepus. — Opozabilitate*). — Când mandatul dat prepusului este expres, însă nesupus formalităților prevăzute de art. 10 cod. com., terților, cu care contractează prepusul, nu le sunt opozabile limitările arătate în mandat. *T. Ilfov I. com.* 32,239.

Mandat de arestare.

(*Jurnale de confirmare. — Apel. — Confirmări succesive*). — Când în cauza unui prevenit au intervenit mai multe jurnale succesive prin care s'a confirmat și reconfirmat din lună în lună mandatul său de arestare, acesta este în drept de a ataca înaintea Curții de punere sub acuzare, fie pentru oportunitatea menținerii arestării fie pentru vișiile mandatului, numai ultimul jurnal iar nu și pe cele anterioare, de oare ce prevenitul dacă nu a exercitat în contra acestora calea de atac prevăzută de art. 127 pr. penală și a expirat termenul de o lună pentru care Tribunalul fusese chemat să se rostască, încetează de a mai avea ființă, mandatul nemai existând în virtutea acelor jurnale ci numai pe baza ultimului jurnal. *Cas. II.* 33,249.

Mărturisirea extrajudicială.

(*Opozabilitate. — Dovada faptului recunoscut*). — Declarațiunea dată în scris de către o parte înaintea unei alte instanțe, chiar excepțională, și prin care dânsa recunoaște un fapt de natură a produce în contra ei consecințe juridice, constituie o mărturisire extrajudicială scrisă, care poate fi invocată într'un proces dintre părți, întrucât dispozițiunile art. 1204 și 1206 c. civil, cari consacră opozabilitatea acestor dovezi, nu impune condițiunea ca mărturisirile să fie făcute numai în cursul instanței în care sunt invocate, și o astfel de mărturisire scutește pe partea care o invoacă de a mai face dovada faptului recunoscut. *Cas. II.* 8,55.

Mijlocitori.

(*Responsabilitate — Culpă — Daune*). — Mijlocitorul este responsabil de identitatea clientului cu care el a tratat pe socoteala comitetului său.

În special, mijlocitorul poate fi obligat de a repara prejudiciul pe care l-a cauzat vânzătorului, indicându-i drept cumpărător o societate inexistentă neînscrisă în registrul de comerț și făcând să se încheie o afacere cu aceasta. *C. Paris.* 19,152.

Minister Public.

(*Parte alăturată. — Neparticipare. — Nulitate*). — Participarea Ministerului Public cu titlu de parte alăturată, fiind edictată exclusiv pentru protejerea intereselor incapabililor, nulitatea rezultă din neobservarea acestor reguli este numai de ordine publică relativă, în sensul că numai aceștia sunt legalmente autorizați să o invoace, iar nu și celelalte părți. *Cas. II.* 19,148.

Naționalitate.

(*Litigiu contra unui străin. — Competința trib. române*). — Legiului prin art. 54 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității arătând precis că abrogă art. 6-20 inclusiv din codul civil, se impune, fără posibilitate de altă interpretare, să se considere ca abrogate și dispozițiunile art. 13 din codul civil, deși acest text este privitor la competența tribunalelor române în litigiile dintre români și străini. *Cas. III.* 35,257.

Nume comercial.

1. (*Cedare. — Societăți anonime*). — Dacă atunci când se cedează numele comercial, cesionarul tre-

bue să arate în firmă calitatea sa de succesori, pentru a preveni ori ce confuzie posibilă între firma nouă și cea veche, această obligațiune nu mai poate fi impusă atunci când este vorba de o societate anonimă care are o personalitate distinctă de aceea a acționarilor și unde succesiunea acționarilor nu poate interesa, acțiunile circulând la infinit, din mână în mână, fără ca existența societății să poată fi influențată întru câtva. *T. Ilfov I.* 14,103.

2. (*Nume patronimic. — Cedare împreună cu fondul*). — Numele comercial, fiind un capital, un bun patrimonial și o sursă importantă de câștiguri, poate fi cedat odată cu cesiunea fondului de comerț de care este indisolubil legat, chiar atunci când conține însuși numele patronimic al cedentului și această cesiune urmează a fi socotită ca făcută pentru todeauna, iar nu numai temporar, atunci când se constată că în intențiunea părților a fost ca cesiunea numelui comercial să fie făcută fără nici o limită de durată. *T. Ilfov I. com.* 14,103.

Ordonanța preșidențială

1. (*Revendicare. — Obiecte mobile*). — Președintele Tribunalului nu poate pe calea sumară a ordonanțelor în reféré să admită cererea de revendicare a unor obiecte mobile, căci pentru aceasta trebuie să se statueze în prealabil asupra dreptului de proprietate spre a se vedea dacă obiectele aparțin celui ce le revendică sau deținătorului, ceace este din sfera de aplicație a art. 66 bis proc. civilă. *Cas. III.* 11,81

2. (*Condițiuni de admisibilitate — Prejudiciu*). — În procedura referențelor nu se cere în mod obligatoriu existența unui prejudiciu ce nu s'ar mai putea repara, ci pentru a fi admisibilă o cerere formulată pe calea art. 66 bis proc. civilă, este suficientă și numai amenințarea celui ce reclamă de a suferi daune de o oarecare gravitate. *T. Bacău II.* 17,131

3. (*Norme. — Secția vacanțelor*). — Ordonanțele preșidențiale date conform art. 165 cod. com., judecându-se după normele arătate de art. 66 bis. proc. civ., care prevede judecarea în termen scurt, se judecă în timpul vacanței mari judecătorești, fiindcă după art. 224 leg. org. jud. se judecă în timpul vacanței mari afacerile pentru care dispozițiuni speciale ar prevede judecarea de urgență. *T. Ilfov I. com.* 26,195

Pensiune.

(*Drept câștigat. — Lege posterioară. — Modificarea drepturilor*). — Dreptul la pensie nu poate constitui un drept câștigat pentru cel care îl reclamă de cât din momentul în care acest drept a fost lichidat și stabilit printr'o hotărâre definitivă, astfel că o lege posterioară poate modifica drepturile și condițiunile pentru regularea drepturilor la pensie atâta timp cât aceste drepturi n'au fost stabilite și lichidate printr'o hotărâre definitivă. *Cas. s. u.* 7,49.

Perimare.

1. (*Curgerea termenului. — Scoatere de pe rol*). — Când o acțiune sau un apel s'a scos de pe rol, termenul perimării începe să curgă de la data jurnalului prin care s'a dispus această scoatere, iar nu dela data anterioară când procesul s'a amânat față cu părțile prezente, pentru termenul la care a fost scos după rol. *Cas. I.* 17,127

2. (*Comunicarea cererii. — Legea accelerării*). — Procedura perimării având un caracter special, derogator dela dreptul comun, nu poate fi modificată

de dispozițiunile art. 53 al. a din legea accelerării judecăților, astfel că dispozițiunile acestui text de lege nu pot fi aplicate și în materia perimării, *Cas. I*, 35,256

Prescripțiunea de 10 ani.

(*Titlu pro-herede. — Just titlu. — Calitatea de moștenitor — titlul de pro-herede — constituie o justă cauză în sensul art. 1895 cod. civil, care poate să conducă la uzucaplunea unui nemiscător printr'o stăpânire continuă, neîntreruptă și neturbată timp de zece ani. Cas. I*, 22,169

Poprire.

1. (*Creditor ipotecar. — Stat. — Cauțiune. — Dacă legea de procedură civilă, prin art. 455 § b supune pe creditor la darea unei cauții, acesta o face pentru a se asigura de solvabilitatea lui, în vederea eventuală a unei propriiri nedrepte, atunci când prelinș debitul dăunat în interesele sale ar cere cuvenita despăgubire de la reclamantul popritor. Prin urmare, atunci când creditorul urmăritor este însuși Statul, acesta nu poate fi constrâns la îndeplinirea formalității de a depune drept cauție vre-o sumă de bani, de oarece insolvabilitatea Statului nu poate fi presupusă de cât în mod cu totul excepțional și împrejurări grave când chiar dacă o cauțiune s'ar fi depus la Casele Statului acestea nu ar mai fi în măsură să o restituie. C. Iași II*, 29,218

2. (*Acțiune intentată. — Cauțiune. — Când legiuitorul prin art. 455 al b pr. civilă, a impus pentru încuviințarea cererii de poprire dovada intentării acțiunii, a înțeles că acea acțiune să fie nu numai introdusă și apoi lăsată în părăsire, ci să fie pusă chiar în mișcare prin timbrarea ei în mod legal și fixarea termenului de judecată. T. Ilfov I. com.*, 29,219

3. (*Materie comercială — Cauțiune.*) — În materie comercială, dispozițiunile art. 908 c. com. au a fi completate cu dispozițiunile art. 455 pr. civilă în ce privește cuantumul cauțiunii ce trebuie depusă pentru înființarea popririi, de oarece nu se poate presupune că legiuitorul să fie mai puțin exigent față cu creditorul unei creanțe comerciale dându-i posibilitate ca obținând o poprire pe baza unei cauțiuni modice să imobilizeze fonduri importante. *T. Ilfov I. Com.* 29,219.

Proba cu martori.

(*Jurnal de admitere. — Procedură preparatorie.*) — Când printr'un jurnal se încuviințează un probatoriu, cu rezerva că prin aceasta nu se prejudică fondul, acest jurnal este preparatoriu, nu interlocutoriu *T. Ilfov I com.* 32,238.

Procedură grațioasă.

(*Caracterizare. — Drepturi viitoare sau necontestate.*) — Ceia ce caracterizează procedura grațioasă este că pe această cale nu se urmărește lichidarea unor drepturi protivnice, ci conservarea numai a unor drepturi viitoare sau necontestate prin autoritatea hotărârii care le-a recunoscut. *Cas. II*, 30,225

Recurs în casajie.

(*Motive eronate — Soluție legală.*) — În conformitate cu principiile generale în materie de recurs, casarea unei hotărâri, nu poate avea loc decât în cazul când deciziunea cuprinsă în dispozitivul său e contrarie legii, aceasta trebuind să fie menținută ori de câteori și independent de doctrina eronat primită de instanță în motivele sale, dispozitivul său conține o soluție legală; căci Curtea de Casație are dreptul

să suplezeze din oficiu în atari cazuri, motivarea dată de instanța de fond, înlocuind motivele eronate inserate în hotărârea atacată. *Cas. II*, 5,32.

Recurs în interesul legii.

(*Curte de apel ca instanță de recurs — Procuror general.*) — Potrivit art. 2 din legea Curții de Casație, Ministerul public are dreptul să atace cu recurs direct înaintea Inaltei Curți în interesul legii, numai hotărârile pronunțate de instanța judecătorească ca instanță de fond și când hotărârea nu a fost atacată cu recurs de partea interesată; astfel că este inadmisibil recursul Procurorului general în interesul legii, când este îndreptat în contra hotărârii unei Curți de apel dată ca instanță de casare în urma recursului introdus de partea interesată. *Cas. III*, 38,230.

Registre comerciale.

(*Copie de scrisori. — Foi detașate. — Forță probantă.*) — O foaie detașată de hârtie plușată pe care s'a reprodus o scrisoare comercială nu poate avea același forță probantă ca un registru copier regulat ținut.

Astfel fiind, aparține judecătorului să declare, după circumstanțele cauzei, că partea care produce această foaie detașată n'a făcut dovada pretențiilor sale. *C. Lyon*. 28,212.

Regim matrimonial

1. (*Obiecte casnice cumpărate de soție. — Presumpție că sunt cumpărate pentru soț.* — Presumpția în virtutea căreia lucrurile necesare menajului, cumpărate în timpul căsătoriei de soție, sub orice regim matrimonial, sunt considerate ca aparținând soțului întrucât se presupune că aceasta a dat un mandat tacit soției sale de a i le cumpăra, nu este o prezumție *juris et de jure*, nefiind prevăzută nici în art. 1200, nici în vreun alt text de lege, ci o simplă prezumție de fapt, *juris tantum*, care nu are putere probantă, decât numi atâta timp cât nu se face dovada contrară. *C. Buc III* 10,74

2. (*Cheltuielile făcute de soție. — Mandat tacit. — Limite.*) — Dacă se admite în doctrină și de jurisprudență prezumția că soția are un mandat tacit din partea soțului său de a-i cumpăra lucrurile necesare menajului, această prezumție însă trebuie limitată numai la cheltuielile de menaj, de căznicie propriu zisă, adică pentru întreținerea vieții de toate zilele și nu poate fi întinsă și în cazul când e vorba de cheltuieli făcute de soție pentru cumpărare de obiecte de lux străine de necesitățile indispensabile menajului. *C. Buc. III* 10,17

Retenție.

1. (*Privilegiu. — Deținerea mărfurilor de mandatar. — Drepturi conferite.* — Cu toate că dreptul de retenție nu este creat de art. 387 și 388 c. com. totuși întrucât aceste texte îl consacără și supun privilegiul și vânzarea sumară faptului deținerii mărfurilor de către mandatar, rezultă că atunci când pe calea opoziției, în conformitate cu art. 388 c. com., se angajează un adevărat litigiu cu privire la drepturile conferite de aceste texte, se poate discuta și dreptul de retenție și în caz când se stabilește că mărfurile nu puteau fi reținute, să se ordone ca ele să fie restituite. *T. Ilfov I com.* 1,5.

2. (*Obligațiuni. — Reciprocitate.*) — Din moment ce dreptul de retenție nu poate fi conceput fără reciprocitate de obligațiuni, este de la sine înțeles că debitorul care vrea să uzeze de această excepție de

garanție, trebuie să dovedească creanța sa în contra creditorului lucrului, adică să se bazeze pe un drept cert. *T. Ilfov I com.* 1,5.

3. (*Exercițiul acestui drept. — Creanță. — Îndeplinirea prestațiunii*). — Dreptul de retenție este dreptul pe care îl are debitorul a cărui prestațiune constă în predarea sau restituțiunea unui lucru, să reție acel lucru până când creditorul lucrului își va îndeplini și el prestațiunea ce o are către dânsul, astfel că acest drept apare ca o garanție pur pasivă pe care debitorul nu o poate exercita de cât pe calea unei excepțiuni pe care o poate opune reclamantului, de câte ori cu ocazia lucrului s'a născut în persoana sa o creanță în contra creditorului lucrului. *T. Ilfov I com.* 1,5.

Retract litigios.

1. (*Executare. — Proces sau contestație*). — Cu toate că legiuitorul prin articolul 1403 c. civil, arată că lucrul se socotește litigios când asupra fondului există proces sau contestație, prin aceasta nu a înțeles totuși ea pentru a se putea exercita retractul litigios să fie suficient a exista numai proces sau numai contestație, ci a înțeles ca ambele să existe la un loc, adică să fie și proces și contestație; iar contestația pentru a putea determina exercitarea retractului litigios, nu poate fi presupusă ci trebuie să fie făcută în justiție în mod precis și categoric. *Cas. I.* 12,87.

2. (*Drept contestat. — Proces început ori numai eminent*). — Pentru ca un drept să fie considerat litigios, nu este necesar ca să fie vorba de un proces existent, ci este suficient și numai ca dreptul să fie, sau să poată fi contestat, fie că procesul este început fie că el este numai eminent. *C. Buc. I.* 29,218.

3. (*Cesionări de drepturi litigioase. — Avocați*). — Dispozițiile art 1309 c. civ. cari opresc pe avocați de a se face cesionari de drepturi litigioase de competența Curții de apel, în a cărei circumscripțiune își exercită drepturile lor, crează o nulitate de ordine publică care poate fi propusă de orice parte interesată și în orice stare a procesului. *C. Buc. I.* 29,218.

Responsabilitate civilă.

(*Întreprindere de transport. — Culpă*). — Responsabilitatea derivând din culpa comisă de o întreprindere de transport în cursul exploatării ei este comercială, de oarece dacă comerciale sunt obligațiunile rezultând din complexul de acte ce compun exploatarea atunci când acele acte nu se abat de la legi și regulamente și nu prejudiciază pe nimeni, nu este nici o rațiune de a înceta să mai fie comerciale, atunci când aceleași acte s'au săvârșit în chip nesocotit încât au putut constitui o greșeală producătoare de prejudiciu. *Cas. I.* 2,18.

Responsabilitate civilă.

(*Accident. — Automobil*). — În accidentele de auto, pentru a se putea obliga pe cineva la plata daunelor, trebuie să se facă în prealabil dovada culpei sale, în specie nepuțându-se aplica teoria riscului creat, iar prezumația de culpă trăește numai până la dovada contrarie. *J. a. Voinești (Iași)*. 25,187.

Revizuire.

1. (*Minori. — Apărare vicleană*). — O apărare cu viclenie a drepturilor minorilor, care potrivit art. 291 pr. civilă, să poată da loc la revizuire, este nu numai aceea care se face în cursul procesului, cu

ocazia desbaterilor, ci și aceea care stă scrisă în acțiunea introductivă, deoarece prin introducerea acțiunii în fața unei instanțe, se face primul pas în susținerea sau apărarea unor drepturi pe cari cineva le invoacă, și justiția urmează a se pronunța în privința lor numai în marginea în care ele au fost formulate prin acțiune. *C. Buc. III.* 16,120.

2. (*Acțiune în justiție. — Apărare cu viclenie*). — Când legiuitorul procedurii civile de la 1900, a suferit cazul de apărare însoțită de la beneficiul dreptului de revizuire acordat minorilor, a înțeles să suprime numai acele cazuri în care apărarea ce s'ar fi făcut minorilor nu ar fi cuprins toate punctele deduse în judecată, toate motivele, sau toate actele importante, cari ar fi putut înrăuri asupra soluției procesului, iar nu și cazurile în care cei chemați să apere drepturile minorilor în loc de a le reclama în integralitatea lor, s'au mărginit a pretinde și valorifica în justiție o parte numai din acele drepturi. *C. Buc. III.* 16,120.

3. (*Minori. — Apărare cu viclenie. — Dovada dolului*). — În materie de revizuire, viclenia poate rezulta implicit din chiar faptul nesocotirii drepturilor minorului de către cei chemați să-l apere, în acțiunile pe cari aceștia le introduc, sau în apărările pe cari le fac înaintea justiției, fără ca minorul devenit major, să fie ținut în cererea de revizuire să facă dovada materială a dolului săvârșit de către cei chemați să-l apere, în concert cu terțul în potriiva căruia trebuia apărat. *C. Buc. III.* 16,120.

4. (*Interziși. — Opoziție tardivă. — Lipsă de apărare*). — Dacă faptul că o opoziție a fost anulată, fie ca tardiv făcută, fie pentru alt viciu de formă, nu poate da loc unei cereri de revizuire, nu tot astfel urmează să se decidă și în cazul când opoziția interzisei nu a fost respinsă pentru faptul că cel ce a făcut-o în numele ei nu avea calitatea să o facă, de oarece în acest caz interzisa nu poate fi considerată altfel, decât ca lipsită complectamente de apărare, ceea ce îi dă dreptul de a recurge la calea revizuirii, prevăzută de art. 291 pr. civilă. *C. Buc. III.* . 26,192.

Servituți.

1. (*Servitute de vedere. — Prescripție. — Pentru a se putea câștiga prin prescripție un drept de servitute de vedere, nu este suficient ca fereastra, semnul exterior al servitutei, să existe de 30 de ani, ci este absolut necesar ca prin această fereastră să se exercite o vedere asupra proprietății vecine în așa mod, ca să se producă un prejudiciu vecinului, sau cel puțin o atingere a drepturilor sale de proprietate, care să'l deștepte asupra toleranței sale, căci altfel nu s'ar putea spune că dreptul de servitute s'a exercitat în mod util, adică în condițiunile cerute de art. 1847 cod civil. *Cas. I.* 9,61*

2. (*Indivizibilitate. — Poproprietar. — Acțiune în justiție*). — Servituțile fiind în principiu indivizibile și fiecare dintre coproprietari având un drept la întreaga servitute, urmează că un coproprietar poate să introducă singur și fără consimțământul celorlalți coproprietari orice acțiune referitoare la dreptul său. *Cas. I.* 26,190.

3. (*Exercițiul dreptului. — Prescripțiune. — Întreprindere*). — Deși titularul unui drept de servitute nu poate reclama exercițiul acestui drept mai înainte da a repune lucrurile în situația ca servitutea să poată fi exercitată, totuși va putea, pentru a întreprinde cursul prescripțiunii care începe să curgă

contra sa din chiar momentul ivirii obstacolului la exercițiul ei, să ceară recunoaștere dreptului său de servitute ce pretinde. *Cas. I*, 26,190

Societăți Anonime.

(*Denumire. — Firmă comercială. — Numele fondatorului*). — Cu toate că potrivit art. 78 al. 2 c. com. societatea anonimă nu are firmă socială și nu poate fi determinată prin numele nici unuia din asociați, acest text însă nu oprește ca societatea anonimă în denumirea sa să cuprindă numele fondatorului sau a fostului proprietar al stabilimentului comercial. *T. Ilfov I*, 14,103

Societăți cooperative.

1. (*Funcționari. — Indemnizație de scumpete. — Urmărire*). — Față de dispoziția art. 131 leg. cooperativei, care arată că se urmăresc și orice alte indemnizațiuni, și art. 167 leg. cooperativei, care abrogă orice dispozițiuni contrare din alte legi și regulamente, indemnizațiile de scumpete se urmăresc și ele pentru datorii la cooperative. *T. Ialomița II*, 18,139

2. (*Funcționari. — Urmărirea lefurilor*). — Deși art. 131 leg. cooperativei arată că se urmăresc lefurile și pensiunile funcționarilor până la 1/4, pentru datoriile contractate la cooperative, însă înțelesul care rezultă din diferitele dispoziții ale legii cooperativei, este acela, că urmărirea se face pentru datornici de-orice fel ai cooperativei, nu numai pentru datoriile rezultând din contracte și măsura aceasta este de altfel rațională, fiindcă o diferență nu se poate face între cei care se obligă prin contract, ca să fie supuși regimului prevăzut de art. 131 leg. cooperativei, și cei care se obligă prin delict, să fie supuși unui regim mai favorabil. *T. Ialomița II*, . . . 18,139

Societate în nume colectiv.

1. (*Asociat — Calitatea de comerciant*). — Dacă falimentul societății în nume colectiv atrage și falimentul asociatului, nu înseamnă prin aceasta că și asociații sunt comercianți, ci pentru o mai mare garanțare a obligațiilor societății, s'a căutat această sancțiune, fiindcă asociații știind consecințele ce-i așteaptă prin declararea societății în faliment, își vor da toate silințele să asigure bunul mers al societății. *T. I com.*, 39,273.

2. (*Asociat. — Obligațiunile societății. — Responsabilitate solidară*). — Responsabilitatea solidară, nelimitată și subsidiară a asociatului, pentru obligațiile societății în nume colectiv, s'a creat tot pentru o mai mare garanțare a celor care intră în legătură cu societatea; însă din acest caracter al obligațiilor asociatului, nu se poate deduce calitatea de comerciant a acestuia. *T. Ilfov I com.*, 36,273.

Solidaritate.

1. (*Casație. — Motive noi. — Condamnare solidară*). — Nu este nouă înaintea Curței de casație motivul tras din lipsa de solidaritate în condamnările pronunțate contra diverși debitori, atunci când tribunalul de comerț pronunțând această solidaritate reclamantul în recurs a conchis în apel la confirmarea pur și simplu a acestei hotărâri. *Cas. fr.* 16,124.

2. (*Creditori. — Asociație în nume colectiv*). — Când o sentință devine nulă față de societatea în nume colectiv, ea este nulă și față de componenții obligați solidar cu aceasta, pe baza principiului pus de art. 1056 cod. civ., după care un codebitor solidar este reprezentat de celălalt codebitor, ori de câte ori i se face situația mai bună. *T. Ilfov I com.* 20,159.

Succeslune.

(*Libertate. — Dispensă de raport*). — Dispensa de raport poate să rezulte nu numai dintr'o clauză expresă a actului, ci și în mod implicit, din felul cum donatorul a făcut liberalitatea în favoarea descendentului său, fiind suficient numai ca să se poată deduce neîndoios intențiunea donatorului ca libertatea să treacă peste parșea creditoră a beneficiarului. *Cas I*, 16,118.

Substituție fidei-comisară.

(*Caracterizare. — Elemente*). — Potrivit art. 803 c. civil, ceea ce caracterizează în drept o instituție fidei-comisară este mai întâi dubla libertate succesivă având acelaș obiect și făcută la două persoane deosebite, apoi obligațiunea instituitului de a păstra bunul legat și în fine transmiterea în virtutea voinței testatorului a proprietății bunurilor legate, la moartea instituitului, unei a treia persoană desemnată tot de către testator prin testamentul său. *C. Buc. III*, 27,199.

Tănuire.

(*Delict special. Despăgubiri civile*). — Tănuirea fiind un delict special, tănuitorul nu poate fi declarat răspunzător solidar, pentru întreg prejudiciul cauzat printr'un fapt săvârșit de alții, și răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin propriul său fapt de tănuire. *Cas. II*, 7,50

Transacție.

(*Acte izbite de nulitate — Cunoașterea viciilor*). — Dispozițiunile art. 1190 c. civil, privitoare la actele confirmative și la formalitățile pe care legea le cere pentru existența unor asemenea acte, nu pot fi întinse pe cale de analogie și la tranzacție, care este valabilă potrivit art. 1713 c. civil, chiar când este făcută pentru executarea unui titlu nul, dacă se stabilește că părțile au cunoscut nulitatea aceluși titlu, astfel că tranzigând au voit să consfințească dreptul îndoelnic pus în contestație și să înlăture nulitatea aceluși act, asupra căruia au căzut de acord. *C. Iași I*, 15,113.

Transport.

1) (*Contract comercial. — Stat titular al drepturilor*). — Întreprinderile de transport având un caracter obiectiv comercial, complexul de acte ce le compun și obligațiunile ce derivă din ele, păstrează caracterul comercial chiar și atunci când titularul lor este Statul, care nu poate fi nici odată comerciant. *Cas. I*, 2,18.

2. (*Pierderea sau stricarea lucrurilor. — Acțiune în daune*). — Din moment ce destinatorul nu a pornit acțiune contra cărașului pentru predarea sau stricarea lucrurilor ce l-a încredințat spre transport, expeditorul este în drept să intenteze el o asemenea acțiune. *Cas III*, 5,33

3. (*Primirea fără rezervă a mărfurilor. — Acțiune în restituirea taxelor*). Dispozițiunea art. 440 c. com. care prevede în mod categoric că plata transportului și primirea fără rezervă a lucrurilor transportate, stinge orice acțiune în contra cărașului, fiind generală și nefăcând nici o distincțiune, urmează a se aplica și atunci când e vorba de acțiunea prin care se cere restituirea taxelor de transport ce se pretind a fi încasate pe nedrept. *Cas III*, 7,51

Urmări fiscale. —

(Consemnarea sumei. — *Avere mobiliară.*) — Consemnarea sumei pentru care este urmărit debitorul, potrivit art. 34 din legea de urmărire, se face numai când urmărirea are loc în averea mobilă a datornicului, iar nu când se face o proprie, fiindcă art. 34 fiind o dispoziție excepțională, ea trebuie interpretată restrictiv și apoi, dacă rațiunea consemnării este că, în cazul când datornicul cade în contestația sa, fiscalul să aibă la dispoziție suma consemnată, această rațiune nu mai există la o proprie, unde prin faptul propriei, suma este la dispoziția fiscalului, dacă contestația se respinge. *T. Ialomița II* 18,139

Vânzare.

(*Acte sub semnătură privată.* — *Neștiutor de carte.*) — Actul de vânzare imobiliară sub semnătură privată, în care vânzătorul neștiutor de carte semnează prin punere de deget, neavând existență legală ca instrument probatoriu al vânzării, fiindcă semnătura prin punere de deget echivalează cu o lipsă de semnătură, urmează că și transcrierea unui asemenea act nu este valabilă și operantă, în sensul că nu face vânzarea opozabilă terțiului care va fi dobândit ulterior același imobil prin act încheiat și transcris în condițiile legii. *Cas. I*, 24,147

Vânzare pe măsură.

(*Lipsă din suprafața vândută.* — *Construcțiuni și plantațiuni.*) — Dispozițiile art. 1327 c. civil, potrivit cărora, dacă vânzarea unui imobil s'a făcut arătându-se ce cuprins are și pe cât măsura, vânzătorul în caz de lipsă constatată după vânzare, când nu poate să complinească, este dator să sufere o scădere proporțională din preț, se aplică numai la terenuri și anume la suprafața lor, neavând nici o aplicare sau influență în ce privește construcțiile sau plantațiile de pe ele, cari rămân supuse în caz de lipsuri sau vicii constatate după vânzare, regulilor de drept comun. *C. Iași II*, 24,176

Jurisprudența străină

Asigurarea contra incendiului.

(*Valoarea exagerată a obiectelor sinistrate.* — *Decădere.*) — Orice căteori asiguratul exagerează în mod manifest valoarea obiectelor sinistrate, el comite o fraudă care blesează principiile moralei și atrage decăderea prevăzută în contract.

În special, suferă decăderea, asiguratul care întocmește un stat de pierderi considerabil majorat, care evaluează trăsurile incendiate la o sumă simțitor egală cu valoarea trăsurilor noi, care declară că a cumpărat aceste trăsuri în stare nouă, atunci când ele erau în realitate de construcție veche și care fusese rechiziționate de serviciile armatei. *C. Lyon* 17,132.

Daune interese.

(*Curte cu jurați.* — *Omor.* — *Achitarea acuzatului.*) — După achitarea pronunțată asupra unei acuzații de omor, Curtea cu Jurați poate să rețină în sarcina acuzatului, pentru a-l condamna la daune-interese, faptul că el a tras în mod imprudent, în proximitatea victimei, focuri de armă; acest fapt desputat de intenția culpabilă, care era un element esențial al criminalității, subsistă cu titlu de greșală fără a reînvia acuzarea purgată prin decizia negativă a juriului. *Cass. fr.* 26,196.

Căi ferate.

(*Transport.* — *Bagaje.* — *Responsabilitate.*) — Nici o dispozițiune a tarifului de transport sau regulamentară nu obligă pe călători să formuleze o declarațiune prin care să facă cunoscut, fie conținutul bagajelor, fie profesiunea și scopul călătoriei lor.

O companie de drum de fer poate deci fi condamnată a plăti călătorului despăgubiri din cauza pierderii unui pachet înregistrat ca bagaj și conținând piese de contabilitate relative la lichidarea unei Societăți cu care călătorul era însărcinat. *Cas. fr.* 11,84.

Desistare.

(*Dezavuarea paternității.* — *Achiesare.*) — Nu poate fi desistare sau achiesare când este vorba de o acțiune privitoare la starea și capacitatea persoanelor în o instanță de dezavuarea paternității. *C. Montpellier.* 12,92

Divorț.

(*Obiceiuri de băutură.* — *Iniurie gravă.*) — Dacă în drept se poate susține că obiceiul de a bea nu atrage ruptura legăturii conjugale, nu poate fi astfel când un asemenea obicei, chiar fără a merge până la beșie, puțând avea ca rezultat de a compromite demnitatea aceluia care le practică și sunt, pentru celalt soț, o sursă de turburări în viața menajului, de vexațiuni, de umilințe continue; în acest caz, ele pot constitui injurii grave de natură a justifica o cerere de divorț contra aceluia care își permite asemenea excesuri urâte și permanente. *C. Colmar.* 14,108.

Expert.

(*Expertiză.* — *Nulitate.* — *Acoperire.*) — Nulitatea unei expertize la care părțile nu au fost regulat citate este acoperită prin apărarea în fond prezentată înaintea primilor judecători. *Cas. fr.* 14,108

Hotărâri judecătorești.

(*Nemotivare.* — *Nulitate.* — *Căsare.*) — Hotărârile care nu conțin motive sunt nule. În special, dacă apelantul principal opune apelului incident un fine de neprimire tras din faptul că intimatul a achiesat la hotărâre urmărind executarea după apelul principal, decizia care respinge acest fine de neprimire statulând în fond fără a da nici un motiv în sprijinul acestei respingeri urmează a fi casată. *Cas. fr.* 21,160.

Mărturisire.

(*Indivizibilitate.* — *Început de dovadă scrisă.*) — Regula indivizibilității mărturisirii nu se aplică decât la faptele nerecunoscute de una din părțile împriinate și cari, în lipsa oricărei alte probe, nu sunt stabilite decât prin însăși mărturisirea.

În special, ea nu poate fi invocată în cazul când există un început de probă scrisă rezultând dintr'un act neconform cu regulile prescise de art. 1325 c. civ. *Cas. fr.* 15,100.

Nume patronimic.

(*Presă.* — *Atacuri sistematice.* — *Daune-interese.*) — Dacă e discutabil că numele patronimic poate fi obiectul unui drept de proprietate propriu zis, nu este îndoială că el conferă cel puțin dreptul, aceluia care îl poartă regulat, de a uza de el și, pe cale de consecvență, dreptul de a-l apăra, opunându-se mai cu seamă de a fi desfigurat prin o adăogare sau o mutilitate de natură a l vătămă individualizarea care este funcțiunea esențială a numelui patronimic.

Nu s'ar putea de altă parte admite că, sub rezerva de nu defăima, nici injuria, orice ziarist ar avea dreptul, așa-zis universal recunoscut, de a discuta, persifla sau chiar ridiculiza un adversar.

Oricât de minim ar putea fi prejudiciul suferit de partea lezată, el trebuie să dea loc la reparațiune; afară de aceasta, este cazul de a preveni prin sancțiunea unei constrângeri reînnoirea acestor abuzuri micșorând chiar cifra pe care tribunalul o fixase *C. Dijon*, 27,26.

Otelier.

(Călător. — Accidentele în dependențele otelului. — Luminat neîndestulător.) — Comite o culpă de natură a atrage responsabilitatea sa în caz de accident, otelierul care nu ia măsurile de prevedere necesarii spre a asigura noaptea siguranța pasagerilor săi, mai ales neiluminând dependențele otelului și neînștiințând de pericolul accesului la ele. *Cas. fr.* . . . 35,260.

Responsabilitate civilă

1. (Automobil. — Accident. — Greșeala victimei) — Cu privire la prezumația ce edictează în contra gardianului unui lucru neînsuflețit, supus necesității unei paze, din cauza pericolului ce poate ocaziona unui altuia, art. 1384 1-a c. civ. (100—1-a c. civ. rom.) nu distinge dacă lucrul care a cauzat paguba era sau nu acționat de mâna omului.

Dar această prezumație e distrusă de dovada că accidentul s'a datorat unei cauze streine neimputabile aceluia care avea lucrul în paza sa. *Cas. fr.* 36,274.

2. (Copil născut din adulter — Accident mortal întâmplat tatălui). — Este justificată condamnarea la daune pronunțată în folosul unui copil, parte civilă în acțiunea exercitată contra autorului acciden-

tului mortel cauzat tatălui său adulterin, atunci când această condamnare este întemeiată exclusiv pe faptul că acel copil era obiectul unei vii afecțiuni din partea victimei care contribuia la existența sa și a cărui liberalități îmbrăcau un astfel de caracter că nu s'ar putea închipui că ele ar fi încetat, dacă decesul autorului lor nu le-ar fi curmat: rezultă în adevăr, din aceste constatări ale instanței de fond că a suferit copilul un prejudiciu direct și actual cerut de art. 1382 cod, civ. (art. 998 cod. rom.) *Cas. fr.* 38,284

Supresiunea unui copil.

(Stare civilă. — Distrugere. — Cauză directă și determinată), — Dacă art. 345 c. pen. (art. 275 c. p. n. rom.), prevede și pedepsește supresiunea unui copil care a fost viu, în scopul de a împiedica proba stărilor civile a acestui copil, acest text se aplică de asemenea și la simplul fapt de a fi suprimat persoana copilului care a fost viu, atunci chiar când intențiunea de a distruge starea civilă a copilului nu a fost cauza directă și determinantă a suprimării *Cas. civ. fr.* 10,75

Solidaritate.

(Materie comercială — Debitori — Condamnare împreună). — Dacă, după art. 1202 c. civ. (1041 c. civ. r.), solidaritatea nu se presupune, acest text este fără aplicațiune în materie comercială, unde, în lipsa unei convențiuni contrare sau a unor circumstanțe constatate de judecătorii fondului, solidaritatea între debitori este de regulă,

Urmează deci a fi casată decizia care refuză să aplice unei obligațiuni comerciale principiul solidarității, pentru motivul că solidaritatea ne putând a se presupune nu este locul decât la condamnarea împreună a vânzătorilor originali și a cesionarilor. *Cas. fr.* 16,124.

DOCTRINA

ARTICOLE—NOTE ȘI RECENZII

- Antonescu Eftimie. — Cuvântare funebră la moartea lui Corneliu Manolescu-Râmnicăeanu 28,182.
- Barasch Eugeniu. — „Des contre-letres“, teză de C. L. Flavian (*Recenzie*) 4,27.
- Botez Demostene. — „Recursul în Casație și Contenciosul administrativ“, de C. Hamangiu. (*Recenzie*). 38,273.
- Ceașonski D. M. — Reforma dreptului matrimonial român 27,197.
- Cotrutz D. — Responsabilitatea mijlocitorului de identitatea clientului cu care a tratat. (*Adnotație*). 19,152.
- Compunerea instanței în cazul unui judecător rezuzabil. (*Adnotație*) 25,188.
- Culpa contractuală. (*Adnotație*) 35,260.
- Responsabilitate civilă. — Copil născut din adulter. — Accident mortal întâmplat tatălui. (*Adnotație*). 38,284.
- Dumitrescu G. M. — Codul de procedură civilă adnotat de C. D. Rătescu. (*Recenzie*). 11,77.
- Dumitrescu I. — O mică punere la punct în chestiunea constructorului de bună credință. 15,111.
- Filitti Ioan G. — Primul cod de comerț în românește. 32,234.
- Florin Sion — Efectul schimbării de Stat al femeii asupra mandatului conferit de dânsa anterior căsătoriei. (*Notă*) 27,202.
- Noțiunea autorizării maritale. (*Notă*). 35,258.
- Ghișescu G. — Impasibil stabilit de legea drumurilor. 1,2.
- Ionescu I. Dolj. — Congresul internațional de drept penal și știință penitenciară din Praga. 30,241.
- Ionescu Petre, Muscel. — Doctrina și Dogmatica penală. 7,46.
- Cesare Vivante. — Opera sa „Principii de drept comercial“ 9,67.
- Ministerul public și apelul în penal 12,85.
- Umanizarea pedepselor 16,117.
- Clasicii Penalști 28,205.
- Istoria Dreptului penal român 30,224.
- Problemele de drept penal la Curtea cu Jurați. 32,236.
- In jurul condamnării lui Avram Goldenberg. (Atentatul la viața d-lui Valda-Voevod). 38,274.
- Kandel Iosif. — Concordatul preventiv 4,21.
- Mandrea Alex. St. — Pe marginea unor discursuri. — Casația franceză 7,45; 24,173.
- Discurs la banchetul lui Georges Ripert. 18,185.
- Maxim G. Dim. — Regimul legal al jocurilor de noroc în cluburi și cercuri 19,145; 21,153; 22,162.
- Miclescu Emil. — Discurs cu ocazia comemorării lui Coraclin Manolescu — Râmnicăeanu 29,213.
- Discurs cu ocazia instalării T-lui Ion N. Stambulescu ca Prim-Președinte la Curtea de Casație. 35,253.
- Nedelcu D. George. — Principiul constituțional al separației Puterilor 6,37.
- Mlădierea Magistraturii 10,69.
- Nicolescu N. Oscar. — Activitatea Curții de Casație în anul 1929 2,9.
- Obedeanu Const. — Noua școală penală și pedeapsa cu moartea 9,61.
- Acțiunile penale femerare 14,109.
- Primul-Președinte al Curții de Casație Oscar N. Nicolescu 32,233.
- Oprescu Al. Dem. — Câteva cuvinte asupra unei opere de valoare 13,93.
- Petit Eugen. — Un eveniment în lumea juridică. 13,94.
- Ce ne a spus profesorul Georges Ripert. 19,141.
- Regele nostru 22,161.
- O rană. Încă un caz când legea pensiilor greșeste 26,189.
- O părere discutabilă 36,261
- Plastara George. — Romantismul juridic 18,133
- Rădulescu Andrei. — Aldo Albertoni 1,1
- O revistă juridică bulgară 5,79
- Raport prezentat Academiei pentru premiarea Tratatului de Drept civil de d-nii C. Hamangiu, I. Roșeti-Bălănescu și Al. Băicoianu 8,53
- „Fondazione della scienza del diritto“ 15,109
- Rădulescu Siliu. — Corneliu Manolescu-Râmnicăeanu. (*Necrolog*) 25,181
- Daune-interne. — Curte cu jurați. — Omor. — Achitarea acuzatului (*Adnotație*) 26,196
- Registre comerciale. — Copier. — Foi detașate. — Forță probantă. (*Adnotație*). 28,212
- „Jurisconsultul Andronache Donici“ monografie de Andrei Rădulescu. 26,221
- Șerban Cj Vasile. — Femeile în viața publică, 12,86
- Dimitrie Alexandrescu și Matei Cantacuzino. 19,151
- Scriban Tr. R. — Acțiunea în grănițuire. 1,78
- Inexistența bancrutei fără starea de faliment. 17,125
- Responsabilitate civilă. — Accident de automobil. 12,187
- „Documente Putnene“ (*Recenzie*) 26,196
- Stambulescu I. N. — Discurs cu ocazia comemorării fostului Prim-Președinte al Casației Corneliu Manolescu-Râmnicăeanu 29,214
- Cuvântare la banchetul în onoarea Primului-Președinte Oscar N. Nicolescu 32,233
- Discurs cu ocazia depunerii jurământului și instalarea ca Prim-Președinte al Curții de Casație. 35,355
- Ștefănescu Luciliu. — Discurs cu ocazia instalării d-lui I. N. Stambulescu ca Prim-Președinte al Curții de Casație 35,234
- Udrea Hariton. — Chestiuni de timbru în raport cu noua lege a accelerării. 5,34

